

fw • 2020

FASHION STREET

the **BUILDING ISSUE**

Thomas Sabo

KRISTÓF TÉR

LÁTOGASS EL WEBSHOPUNKRA | tsshop.hu

Mi, akárcsak te, imádjuk a változó divatot és az örök stílust, így naprakész online magazinunk célja, hogy a legújabb trendeket követve beszámoljon a divatvilág aktualitásairól, dizájn- és stílusinspirációkról, valamint a Fashion Street különleges eseményeiről.

KÖVESS MINKET ONLINE FELÜLETEINKEN, ÉS LÉGY KÉPBEN A DIVATVILÁGBAN!

Kövess minket online is!

BOSS

BOSS
HUGO BOSS

intimissimi

Italian lingerie

Beautiful in your own way

UNITED COLORS
OF BENETTON.

Deák Ferenc utca 19,
Budapest

prologue

prológus

A hurrikán a természet egyik legpusztítóbb jelensége, ami szinte mindent elsöpör, ami az útjába kerül: házakat pusztít el, hidakat roppant szét, városokat semmisít meg percek alatt. Azonban vannak dolgok, amelyeket a hurrikánok nem tudnak elsöpörni.

**ÉS NEM A LEGERŐSEBB
ÉPÍTMÉNYEK VAGY
A LEGVASTAGABB
TÖRZSÚ FÁK ÉLIK TÚL
A TERMÉSZET PUSZTÍTÓ
EREJÉT, HANEM AZOK
A HAJLÉKONY ÉS
RUGALMAS PÁLMAK,
AMELYEK MEGHAJOLNAK
A SZÉLBEN ÉS SZÍVÓSAN
KITARTANAK A VIHARBAN,
MAJD A CIKLON
ELVONULTÁVAL ÚJRA
FELEGYENESEDNEK.**

Ez a rugalmasság és alkalmazkodás az, amelyre ezekben az időkben jobban szükségünk van, mint valaha. Ahogy a 2020-as évre gondolok, Charles Darwin örökérvényű sorai jutnak az eszembe: szerinte sem a legerősebbek maradnak életben, és nem

is a legokosabbak, hanem azok, akik a leginkább képesek alkalmazkodni. Az alkalmazkodás pedig most, ezekben a történelmi időkben – mert ne legyenek kétségeink afelől, hogy az elmúlt hosszú hónapok biztosan bekerülnek a jövő történelemlapjainak – azt jelenti, hogy türelemmel és kitartással el kell fogadnunk a jelent. És azt, hogy nagyon sok mindent újra kell építenünk.

Az ember ősidők óta, folyamatosan épít, és ennek az építésnek számtalan módja, formája és oka van. Azért építünk, hogy alkalmazkodjunk a természethez és jobban éljünk, emellett pedig kifejezzük a kultúránkat, és szebbé tegyük a minket körülvevő világot. De emellett, hogy az ember az építéssel alkalmazkodik, még valami többet, értékesebbet is tesz: létrehoz és fejleszt.

Magazinunk legújabb számának témája ez a konstruktív, építő gondolkodás, ami túlmutat az alapvető alkalmazkodáson. Ha a 2020-as év egy hurrikán, akkor most nekünk is olyannak kell lennünk, mint a szélben rugalmasan kitartó pálmafák. De ha elvonul a vihar, akkor felegyenesedünk, és újra építeni fogunk: legújabb lapszámunkat ennek a vihar utáni építésnek, a jövő lehetőségeinek szenteltük. Habár azt még nem tudhatjuk, hogy mikor kezdődhet el ez az építés, egyvalami teljesen biztos: egy vihar sem tart örökké.

Jó egészséget és szeretetteljes, áldott ünnepeket kívánok.

Csipak Péter

Hurricanes are one of nature's most devastating phenomena, which ravage everything they come across: they destroy houses, crush bridges, wipe out cities in minutes. But there are things not even a hurricane can destroy. And it is not the strongest buildings or thickest trees which survive the devastating force of nature but the slender and flexible palm trees. They bend to the wind and relentlessly persevere in the storm, then stand tall again once the cyclone has passed.

This kind of flexibility and adaptability are what we need more than ever in times like these. When I think of 2020, Charles Darwin's eternal lines come to my mind: he believed that it is not the strongest species that survive, nor the most intelligent, but the ones most adaptable to change. And adaptability in these historic times – because we shouldn't have any doubt that these past long months will surely be entered into future history books – means that with patience and determination, we must accept the present. And the fact that we will have to rebuild many things.

Humankind has been building continuously since ancient times, and it has always had countless ways, forms, and reasons. We build to adapt to nature and live better, but also to express our culture and make the world surrounding us more beautiful. But in addition to adapt-

ing through building, humans do something more valuable as well: they create and develop.

The theme of the latest issue of our magazine is this kind of constructive thinking process that looks beyond our basic ability to adapt.

IF 2020 IS A HURRICANE, WE MUST BECOME LIKE PALM TREES: RESILIENT, BUT FLEXIBLE IN THE WIND. BUT WHEN THIS STORM PASSES, WE WILL STAND TALL AND BUILD AGAIN: WE DEDICATED THIS NEW ISSUE TO THIS CONSTRUCTION AFTER THE STORM, AS WELL AS THE POSSIBILITIES OF THE FUTURE.

Although we cannot yet know when this building process may start, one thing is for certain: no storm can last forever.

I wish you all good health and loving, blessed holidays.

Péter Csipak

ZARA HOME

Zara Home Store

1052 Budapest,
Bécsi utca 5.

Like Horses in a Stall

Lovak a boxban

A közelmúltban olvastam egy alvással kapcsolatos kutatást, amely azt állapította meg, hogy szinte sohasem álmodunk a mobiltelefonunkkal. Nem tudnám felidézni, mennyire brit tudósoké a kutatás érdeme, és mennyi mögötte a tudományos alap, mindenestre az esetben tökéletesen jellemző ez az eredmény. És ez nagyon meglepő, mivel ha néha kicsit csökken is a napi átlagos képernyőidő mennyisége, akkor is két óra fölött van. Hogyan lehetséges az, hogy mégsem álmodom azzal a készülékkel, amit minimum húszpercenként megnézek és amit életem zavarbaejtően nagy százalékában bámulok gyakran teljesen indokolatlanul?

Alice Robb, a *Miért álmodunk? A tudatos álmodás sorsformáló módszere* című könyv szerzője szerint legtöbbször olyan dolgok jelennek meg az álmainkban, amelyekkel már az őseink is álmodtak. Ezért menekülünk inkább vadállatok elől, semmint rettegünk egy meghekkelt e-mail-címtől. A mobiltelefonok pedig még mindig annyira friss találmányok, hogy nem jelennek meg éjszakai fantazmáinkban – és inkább álmodjuk az emberiség ősi forgatókönyveit.

Na most amennyire stimmel ez az állítás az álmaimra és a mobilomra, ugyanannyira áll minden jelenségre, amit ez a kritikus, 2020-as év hozott. Nem álmodom magam maszkkal. Nem álmodok karanténnal. Nem menekülök éjszaka a kijárási korlátozás alatt, és nem kapom el a vírust. Akármennyire is jelen van mind ez az életünkben, mégsem ivódott bele kitörölhetetlenül a szöveinkbe. És ez nagyon jól van így.

Ezt a magazint is ebben a szellemben készítettük el: habár megkerülhetetlenül itt van ez a *valami* a mindennapjainkban, az álmainkban már nem ér utol bennünket. Most még mások a hétköznapiak, mint egy éve, de az előre álmodó világot már a lázas építkezés jellemzi. Legyen szó a nemzetközi divatvilágról vagy a hazai dizájnscénáról, sportolókról vagy műsorvezetőkről, építészeiről vagy művészeiről, városról vagy lakóiról, mi már egy eljövendő éra ígéretét álmodtuk ebbe a magazinba, és be is mutatjuk azokat a szereplőket, ideákat, véleményeket, történeteket, energiákat és perspektívákat, amelyek a mentális tervezőasztalon egy új világ képét rajzolják ki.

Amire mindannyian úgy várunk, akárcsak a boxban patájukkal dobogó lovak a nagy kitörésre. Most még építünk és álmodunk. De egy biztos: egyszer ki fogunk törni.

I have recently read a study on sleep that claimed that our cell phones almost never appear in our dreams. I could not recall if the research was just junk science or if it has a scientific basis, in any case, this finding is absolutely true for me. And that's very surprising, because even if my average daily screen time drops every now and then, it's still well over two hours. How is it that I still don't dream about a device that I check at least once every twenty minutes and spend an embarrassingly large amount of time staring at, often for no reason whatsoever?

According to Alice Robb, the author of *Why We Dream: The Transformative Power of Our Nightly Journey*, most of the time we dream about the things our ancestors did. That's why we run from beasts rather than dread our email address being hacked. And cell phones are still such fresh inventions that they don't show up in our nightly fantasies, instead we dream about the ancient scenarios of humankind.

Now, as accurate as this statement is for my dreams and cell phone, it is just as true for all phenomena that this critical year of 2020 has brought. I don't dream about myself with a mask. I don't dream about the quarantine. I don't steal into the night under the mandatory curfew, and I don't catch the virus. No matter how present all this is in our lives, it still has not been irrevocably absorbed into our cells. And this is how it should be.

We have written this magazine in the same spirit: although we have this inevitable *something* in our daily lives, it cannot reach us in our dreams. Everyday life is still different now than it was a year ago, yet already feverish development characterizes the world which dreams of our future. Be it the international fashion world or the Hungarian design scene, athletes or TV reporters, architecture or art, a city or its residents, we have dreamt the promise of a coming era into this magazine. And so we introduce the people, ideas, opinions, stories, energies, and perspectives which outline the picture of a new world on this mental design table.

A world we're all looking forward to like racehorses battering down their stalls wanting to break free. We are still building and dreaming. But one thing is for sure: we will break free.

**A FASHION STREET MAGAZIN
A FASHION STREET HIVATALOS MÁRKAMAGAZINJA.**

FASHION STREET MAGAZINE
IS THE OFFICIAL BRAND MAGAZINE OF FASHION STREET.

Főszerkesztő / Editor-in-Chief	Tillinger Zsófi
Grafikai tervezés / Art Direction	Sipos Balázs
Marketingvezető / Head of Marketing	Reményi Diána
Marketing koordinátor / Marketing Coordinator	Erdélyi Zsófia
Laptulajdonos / Publisher	Csipak Péter
Fordítás / Translation	Juhos Katalin
Lektorálás / Proofreading	Balla Sándor, Balogh Gergely

A címlapon / On the Cover	Varga Mara
garbók / turtle-necks	Benetton
fülbevaló / earrings	Thomas Sabo
kabát / coat	NANUSHKA

Közreműködők / Contributors

Pejkó Gergő, Pósalaki Anett, Oleg Borisuk, Mayer Kitti, HYPEANDHYPER, Ujlaky István, Izing Róbert, Nyerges Ilona, Horváth Ottó, Bognár Hajnalka, Varga Anita, Lázár József, Belovai Nóra, Pásztor László, Domonkos Eszter, Fodor István, Virág Zsófia, Varga Anita, Tóth Vencel, Varga Mara, Aczél Tulián, Vigh Napsugár.

Köszönjük továbbá / Thanks to

The Roster Management, The DIARY Management, The Ritz-Carlton Budapest Spa, Kempinski Hotel Corvinus Budapest, Nagy Gábor, Talabér Géza, Gergely Eszter, Kevin Harald Campean, Shöff Gergely, Hernád Géza, Glaser Eszter, Rácz Rebeka, Albert Alianna, Piti Marcell, Nyíri Julianna, Jeney Judit.

Képügynökségek / Stock Photography by

Unsplash, Shutterstock.

Kiadó / Publisher

Fashion Street Kft.

Fashion Street, Deák Palota, 1052 Budapest, Deák Ferenc u. 15.

Hirdetésfelvétel & kapcsolat / Advertising & Contact

marketing@fashionstreet.hu

Nyomdai kivitelezés / Printing

Keskeny Nyomda

WWW.FASHIONSTREETONLINE.HU **@FASHIONSTREET** **@FASHIONSTREETBP**

contents

**IT'S TIME TO
WALK THE WALK**
DIVATTERVEZŐK A
DIVATVILÁG JÖVŐJÉRŐL

fashion

**NEW PERSPECTIVES
BY COS**
ÚJ PERSPEKTIVÁK

**REFUSE, REUSE,
REDUCE, RESEL**
A JÖVŐ VÁROSÁ

architecture

**THE BUILDERS
OF DESIGN**
DIZÁJNÉPÍTŐK

design

**MAN IN THE
WATER**
EMBER A VÍZBEN

story

IT'S HER CITY

fashion

**IS ATHENS
THE NEW BERLIN?**
ATHÉN AZ ÚJ BERLIN?

art

**FROM THE RUNWAY
TO THE FIELD**
KIFUTÓRÓL
A PÁLYA SZÉLÉRE

story

THE SUN OF YORK
YORK NAPSÜTÉSE

culture

ROSEHILL SUN

fashion

tartalom

LET
US
STAY
WITH
YOU.®

Let us make the world revolve around you.

Unwind in our unique, urban Spa, where luxury spa expertise and sublime service combine to provide a remarkable experience. Choose from our daily pass or membership packages to enjoy the benefits in our haven of tranquillity. **More details:** ritzcarlton.com/budapest

THE RITZ-CARLTON SPA

BUDAPEST

fashion street gallery

A Fashion Street Gallery 2019 óta kortárs művészeti kiállítások otthona.

Legyen az festészet, fotóművészet, grafika vagy épp szobrászat, a prominens Deák Palota átriumában kialakított kiállítótérben a hazai művészeti élet elismert és még feltörekvő tehetségeinek biztosítunk kiállítási lehetőséget.

PROGRAMJAINKKAL ÉS KIÁLLÍTÁSI LEHETŐSÉGEINKKEL KAPCSOLATBAN
LÁTOGASS EL A WWW.DEAKPALOTA.HU WEBOLDALRA.

AZ ÚJ E-OSZTÁLY. GYŐZELEMRE TERVEZVE.

Ismerje meg az új Mercedes-Benz E-osztályt.

Minden eddiginél sportosabb, dinamikusabb.

Öröm ránézni és még nagyobb élmény vezetni!

Környezettudatos hibrid változatban is.

www.mercedes-benz.hu/e-class

Mercedes-Benz E-osztály kombinált üzemanyag-fogyasztás: 8,8 - 1,4 l/100 km;
kombinált CO₂-kibocsátás: 200 - 38 g/km. A kép illusztráció. A tájékoztatás nem teljes körű.

FASHION

Divattervezők a divatvilág jövőjéről

SZERZŐ / AUTHOR
TILLINGER ZSÓFI

It's Time to Walk the Walk

020 | FSM

NINCIS OLYAN IPARÁG, AMELY NE SÍNYLETTE VOLNA MEG – ÉS SÍNYLENÉ IS JELEN IDŐBEN – A 2020-AS ÉVET, EZ ALÓL PEDIG A DIVATIPAR SEM KIVÉTEL. TÖRÖLT DIVATBEMUTATÓK, BENNRAGADT KOLLEKCIÓK ÉS ELADATLAN TERMÉKEK MOUNT EVEREST-I HEGYVONULATAI BARÁZDÁLJÁK A DIVATVILÁG KÉPVISELŐINEK HOMLOKÁT. AZONBAN MINDEN KATASZTRÓFÁBÓL LEHET ÉS KELL IS TANULNI, A LEGJOBBAK PEDIG MÁR MOST ELKEZDTÉK LEVONNI A JÖVŐRE VONATKOZÓ TANULSÁGOKAT. ÉS NEM IS VAGYUNK MEGLEPVE, HÁNY KÜLÖNBÖZŐ NÉZŐPONTBÓL VIZSGÁLHATÓ A DIVATVILÁG JELENLEGI HELYZETE: AMENNYIRE A LEGJOBB DIVATHÁZAK ÁLTAL KÉSZÍTETT, VÁRÁZSLATOS TERMÉKEK IS KÜLÖNBÖZŐEK, ÚGY A CSODÁLATOS RUHÁK MÖGÖTT ÁLLÓ ALKOTÓK GONDOLATAI IS ELKÉPESZTŐEN VÁLTOZATOSAK. KÖRÜLNÉZTÜNK, HOGYAN LÁTJÁK MOST A DIVATVILÁG JÖVŐJÉT A VI-LÁG LEHÍRESEBB DIVATTERVEZŐI.

THERE IS LITERALLY NO INDUSTRY WHICH DIDN'T SUFFER – OR ISN'T STILL SUFFERING – IN THE YEAR 2020, AND THE FASHION INDUSTRY IS NO EXCEPTION. CANCELLED FASHION SHOWS, STUCK COLLECTIONS AND MOUNTAINS OF UNSOLD PIECES MAKE FASHION REPRESENTATIVES FURROW THEIR EYEBROWS. HOWEVER, AS WE CAN AND SHOULD ALL LEARN FROM EVERY DISASTER, THE BEST ARE ALREADY DRAWING CONCLUSIONS FOR THE FUTURE. AND WE ARE NOT EVEN SURPRISED HOW MANY ANGLES THERE ARE TO EXAMINE FASHION'S CURRENT SITUATION FROM: AS MUCH AS THE FASCINATING PIECES MADE BY THE BEST FASHION HOUSES ARE DIFFERENT, SO ARE THE THOUGHTS OF THE CREATORS BEHIND THE MARVELOUS GARMENTS AMAZINGLY VERSATILE. WE LOOKED AROUND TO CHECK HOW THE WORLD'S MOST FAMOUS DESIGNERS SEE THE FUTURE OF THE FASHION INDUSTRY.

PIERPAOLO PICCIOLI, VALENTINO

A couture az álmok világa, a pozitívizmus és szépség birodalma – erre most nagyon nagy szükségünk van. A divatvilág rendszere biztosan meg fog változni. Szerintem olyan dolgokat fogunk vásárolni, amikre igazán vágyunk, nem pedig olyasmiket, amelyek csak a pillanatban elégítenek ki. Olyan darabokat, amelyek nagyon divatosak, de mégis hosszú ideig kitartanak.

Szerintem most nem dolgokra van szükségünk, hanem emberekre. Nem cuccok kellene, hanem érzések: ölelés és megértés. A divatban jelenleg azt keressük, ami mélyen meg tud minket érinteni. Érzelmesebb, álmodozósabb darabokkal reflektálhatunk a mostani helyzetre. Nem érzem azt, hogy konkrétan kéne leképezni ezt az időszakot, szerintem szépséggel kell reagálnunk a pillanatra: látványos, fantasztikus, költői darabokkal. Nehéz feladat reményt, jó energiákat és pozitívizmust közvetíteni, de dizájnerekként meg kell próbálnunk, felelőségünk van ebben. Hangunk van, és tudnunk kell reményt adni, tudnunk kell könnyíteni, és hinnünk kell az álmokban.

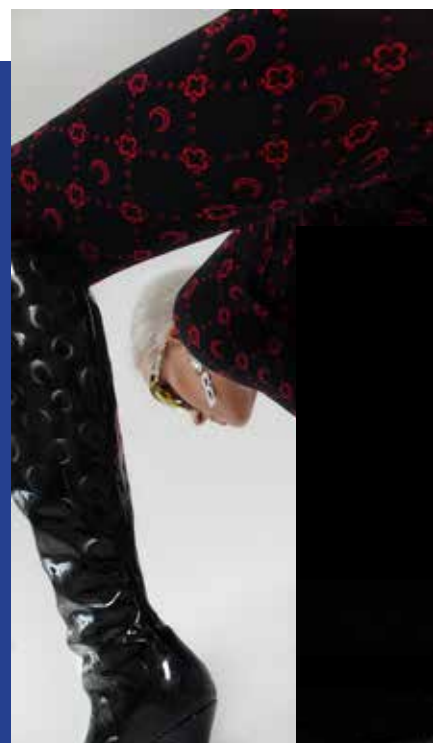
Természetesen mindenki tudja, mennyire katasztrófális a gazdasági helyzet – de az, hogy tisztában vagyunk a realitásokkal, nem jelenti azt, hogy a munkánkban érzékeltetnünk kell, milyen nehéz ez a helyzet most. A közép-kor után jött a humanizmus, majd a reneszánsz. Ez egy sötét időszak, amelyben nagyon sok mindent újra mérlegre kell tennünk – emberséget, értékrendet és sok egyebet. A munkám origójában, úgy gondolom, hogy mindig is az emberség állt – és most minden korábbinál fontosabb ezekhez az emberi értékekhez visszatérünk, ezeket tenni a tervezői folyamat középpontjába. Ebből születhet egy reneszánsz: ez a szépség pedig a lehetőségek és az öröm gyermeke lesz.

VIRGINIE VIARD, CHANEL

A mindennapjaim tempóját csakúgy, mint a Chanel-házét is mindig a különböző kollekciók készítése és bemutatása adta. És annak ellenére, hogy szerettem ezeken a változatos és kreatív kifejezőmódon dolgozni, mégis hálás vagyok, hogy most másképp kell csinálnunk a dolgokat. A válság miatt lehetőségem nyílt kisebb kollekciókat tervezni, és sokkal intimebb bemutatókat tartani – mindezek érzelmileg sokkal közelebb állnak hozzám. A Karllal közös Chanel-bemutatók varázslatosak voltak, és beírták magukat a divattörténelembe: minden pillanata örök emlék marad. Viszont én személy szerint nem éreztem volna túl jól magam ebben a beállításban, hogy óriási betűkkel ki van írva a nevem. Az én hozzáállásom inkább letisztult és pragmatikus, valamint soha nem járt ennyire kéz a kézben a munkám a valósággal, mint most. Tudom, hogy ez most más lesz – de abban is biztos vagyok, hogy jó lesz.

JONATHAN ANDERSON, JW ANDERSON AND LOEWE

A divatvilágban most mindenki azt kérdezi, mi lesz a jövő? Én viszont nem igazán akarom tudni, mi lesz a jövő. Inkább átélem a pillanatot. Mindenki iszonyatosan újra fel akarja találni az egész gépezetet, de a divat igazi lényege mégiscsak az egyediség. Szóval csináld azt, ami neked most jó – ne azt, ami az iparnak jó. Ha zéró divatbemutatót akarsz tartani, akkor tarts nullát. Ha négyszázat, akkor rendez négyszázat. Azok a brandek, amelyek folyton utánoznak valamit, és nem elég erős az identitásuk, nagy bajban lesznek. Fura módon az ilyen időszakokban kicsit tisztábban lehet gondolkodni. Szerintem ez most az a pillanat, amikor tökéletesíthetjük azt, amiben a legjobbak vagyunk – és még jobba

**PIERPAOLO PICCIOLI,
VALENTINO**

Couture is the world of dreams, of positivity, of beauty — thing we really need right now. The system will change for sure. I think you're going to buy what is really desirable, and not something that is just for the moment. Something that is very "fashion" but also long-lasting. In this moment, I think that we don't need things, we just need people. We need embraces, we need emotions.

From fashion, you're maybe going to need something that really touches you enormously—more emotional, more "dreaming" pieces, a reaction to this moment. I don't feel that we have to reflect the moment, we have to react to this moment with beauty, and with something that is more spectacular, fantastic, poetic. It's difficult to deliver hope, positivity, and good energy, but we need that light. We have a responsibility as designers—we have a voice, we have to give hope, we have to give lightness, and we have to believe in dreams.

I'm always positive: I always feel like there will be light. And, of course, it's going to be tough; on the economic side it's going to be a disaster for a lot of people.

In this moment I feel, of course, the responsibility of the families of the company. But even if we are aware of the reality, we don't have to feel the weight of the reality. I feel the only way we have to react is by giving hope and positivity.

After the Middle Ages, there was humanism and the Renaissance. This is a dark moment and we have to rebalance a lot of things and values. I always thought that humanity was at the center of my work—backstage and on-stage—and probably now we have to go back to those values with humans at the center of the process. This can produce a Renaissance, and the beauty that comes from joy and possibility.

**VIRGINIE VIARD,
CHANEL**

My daily life and the life of the company are paced by the various collections we create each year, and while I've valued the opportunity to work on these different creative expressions, I am also glad to face a moment where we do things differently. The crisis was an opportunity for me to do smaller collections and envisage more intimate shows, which is something more in sync with my sensibility. The Chanel shows with Karl were magical, and they have contributed to fashion history—I treasure the memory of every moment. However, I would not have felt comfortable in such settings, with my name in big letters up there. My approach to work has always been rather simple and pragmatic, but more than ever, I feel my designs must resonate with realness—and even though I know it will be different, I am confident it will still be good.

**JONATHAN ANDERSON,
JW ANDERSON AND LOEWE**

Fashion is all about, What is the future? I don't really want to know what the future is. I kind of relish the moment. There's a huge drive to reinvent the entire wheel, but the whole point of fashion is individualism. So do what is right for you, right now—not what is right for the industry. If you want to do zero shows, do zero shows. If you want to do 400 shows, do 400 shows. Brands that don't have a strong enough identity of their own, that are kind of mimicking something—they're going to struggle. In a weird way, times like this sharpen the mind a bit. I feel like it's a moment to perfect what you do best—and get it better. We also have the responsibility of where our garments come from,

tehetjük. Abban is nagy a felelősségünk, hogy honnan jönnek a ruháink, a táskáink. Az egész a történetmesélésről szól – és ha nem tudod elmondani a teljes történetet, akkor bizonyára titkolsz valamit. Tudomásul kell vennünk, hogy nem az internet fogja megmondani, milyen gyorsan mennek a dolgok. Nem tudjuk egyik napról a másikra megváltoztatni a világot. Először szét kell szedni, és utána újraépíteni. És szerintem most itt az ideje, hogy a divat kicsit csendesebb és introvertáltabb legyen – nagyon sok más hang van most a világban, amelyeknek talán hangosabban kell szólniuk.

DONATELLA VERSACE, VERSACE

Ha körülnézek a világban – beleértve a saját, személyes tapasztalataimat –, azt látom, hogy az embereknek elégük van a bullshitből, bocsánat a szóért. A végelethetetlen magyarázások korának vége: most már cselekednünk kell. Nem elég, hogy azt mondod, támogatom az LGBTQ+ jogokat vagy hashtageket használsz marketingcéllal. Az emberek tényeket akarnak látni: azt, hogy konkrétan mivel támogatjuk a mozgalmakat vagy épp milyen ügyekkel vállalunk sorsközösséget. A divatnak meghatározó szerepe van mindezekben, de csak akkor, ha autentikus és átlátható mindaz, amit teszünk, és nem csupán arra használjuk fel ezeket a kezdeményezéseket, hogy még több profitot termeljünk.

WES GORDON, CAROLINA HERRERA

A Carolina Herrera legrosszabb döntése lenne, ha most elkezdénénk kasmír mackónadrágokat, pulcsikat, edzőcucokat és pizsamákat gyártani egyszerűen csak azért, mert azt hisszük, a világlágyvány után az emberek ezt akarják

megvenni. Szerintem most hűnek kell maradnunk a gyökereinkhez és ahhoz, amik vagyunk: a Herrera egy csodálatos amerikai márka, ahová azért megy egy nő, hogy valamilyen különleges alkalomra vásároljon magának ruhát. Pontosan ezt kell folytatnunk a jövőben, valamint továbbra is olyan darabokat kell terveznünk, amelyek bármilyen pillanatot különlegessé varázsolnak.

DEMNA GVASALIA, BALENCIAGA

A divat annyira mindenütt jelenlévővé és bárhol elérhetővé vált, hogy valahol az út során olcsósította magát. Egy prekollekción itt, egy kollekción amott, divatbemutatók mindenütt, kapszulkollekciók, limitált kiadások, satöbbi: valahogy az egészett kannibálként felfalta a saját kiterjedtsége. Ez a lelassulás arra kényszerít minket, hogy kétszer is meggondoljuk, vajon piacra dobunk-e valamit, amit senki nem akar megvenni, majd leárazásokon sínylődik, miközben szennyezi a környezetet. Nem egy konferenciára kell elmenni, és a fenntarthatóságról magyarázni – hanem konkrétan cselekednünk kell. Nincs más lehetőség. Lehet, hogy egyes dolgokat nem kell mindenhol mindenki számára elérhetővé tenni: esetleg lokálisabbak lehetnénk, és kevésbé globálisan folytathatnánk a tevékenységünket. A termékeink egyedisége és változatosága szintén kulcsfontosságú. A legtöbb brand ma rányomja a logóját egy kapucnis pulcsira, és kész, ennyi volt. Már kicsit kinőttünk ebből. Annyira 2015. A divat nem alapulhat ezen – annyival többet tehetünk ennél.

RALPH LAUREN, RALPH LAUREN

Most az emberek kevésbé gondolnak a divatra, inkább az foglalkoztatja őket, hogyan élnek. Sok időt töltenek

az otthonaikban, akárhol és akárhová – egyedül vagy a családjukkal – legyenek. Ebben az időszakban, amikor szükségszerűen lelassult az életünk, azt szeretnénk megtalálni, hogyan tudnánk egyszerűbben és kényelmesebben élni. Olyan termékeket keresünk, amelyek színt, kényelmet és egyediséget visznek a mindennapjainkba. Örömeinket leljük a főzésben, és hogy megteríthetünk a szeretteinknek, több időt szánunk a mélyebb beszélgetésekre, az érzéseink megosztására – történjen az személyesen vagy virtuálisan.

Mindig olyan dolgokra vágyunk, amelyek gyönyörködtetnek és jó érzéssel töltenek el. Néha ez egy virág a kertünkben, máskor pedig egy mesés, kézzel kötött pulóver. Szerintem most olyan dolgokat kell alkotnunk, amelyek történeteket mesélnek és mélyebben meg tudják érinteni az embereket. A divat fontos, de az, hogy hogyan is fontos, az idővel változik. A divat az idők hangja. Elmondja, min megyünk keresztül vagy épp mi történik ebben a pillanatban. Reflektál arra, miként élünk és mire van szükségünk. Egy világlágyvány kellős közepén a világ nem frivol, nem könnyelmű. Éppen ezért a divatnak is meg kell találnia azt, hogy hogyan lehet sokkal mélyebb jelentéstartalma és több célsága úgy, hogy mindeközben kényelmet és szépséget hoz az életünkbe.

DOMENICO DOLCE & STEFANO GABBANA, DOLCE & GABBANA

A közösségi élet most nem a városi mulatozásról szól, hanem az otthonunkba szervezett dolgokról. Ég és föld a különbség aközött, ahogyan otthonra öltözöl, és ahogyan magadnak felöltöznél. Az emberek még mindig álmokat akarnak,

where bags come from. It's about storytelling—and if you can't tell the story, you might have something to hide. What we need to realize, though, is that the internet is not going to dictate how fast things go. We cannot change the world overnight. You have to dismantle it and then rebuild it. This is also a moment, I think, for fashion to be slightly quiet, slightly more introvert—there's a lot of other voices out there that probably need to be made louder.

DONATELLA VERSACE, VERSACE

What I feel—looking at the news and the images from all over the world, but also from my own personal experience—is that people are tired of bullshit, excuse my language. The time of endless talking is finished; now we must all walk the walk. It is not enough to say that I support LGBTQ+ rights, or to use a hashtag as a marketing tool. People want to see the facts; they ask us what we are doing concretely to support the movements or causes we associate ourselves with. Fashion can play a strong role in that, but it must come with an authentic and transparent approach and not simply use these initiatives to sell goods.

WES GORDON, CAROLINA HERRERA

The worst thing we could do at Carolina Herrera would be to pivot to cashmere jumpsuits and sweatsuits and athleisure and pajamas simply because we think that's what people are going to want to buy after COVID. I think this is a time to be true to our roots—and what we have been, historically, is a beautiful American brand that a woman goes to for a piece of clothing to mark a special occasion. What I think we should be in the future is

just that—as well as a brand that designs clothing that makes any moment a special occasion.

DEMNA GVASALIA, BALENCIAGA

Fashion has become so omnipresent, so all-available, that somehow it has become cheap. A pre-collection here, a collection there, shows everywhere, capsules, drops: it's somehow become cannibalized by its own extensions. This slowdown forces us to start thinking twice before we make things that nobody wants to buy that go on sale and pollute the planet. It's not about going to a conference and talking about sustainability—it's about actually practicing it. There's no other way. Maybe certain things don't have to be so available for everybody everywhere; maybe we localize things and are less global with what we do. Having diversity in the product as well—that's important. With most brands today, you print a logo on a hoodie, and there you go. We kind of got over it. It's so 2015. Fashion can't be based on that—there is so much more we can do.

RALPH LAUREN, RALPH LAUREN

Right now, people are thinking less about fashion and more about the way they live. They have been spending a lot of time in their homes—wherever they are—whether alone or with their families. And during this time—a time that has out of necessity slowed the pace of their lives—they're seeking ways to live more simply and comfortably. They're looking for products that do that—that add color, comfort, and individuality to their daily lives. They're appreciating cooking and setting a table for their families, and taking more time to share stories and feelings, whether in person or virtually.

DOMENICO DOLCE & STEFANO GABBANA, DOLCE & GABBANA

Social life now is not about going out, it's about organizing something at home—and dressing for your home, and for yourself, is totally different. People still want a dream, but in a different way—caftans or kimonos, something very special. Comfortable is not the right word, but easier, lighter. For us, the most important thing is the fashion show. We value the sense of hand-craft in our work; we are really close to the artisans. And when you see a fashion show in real life—when you hear the music and watch the models—you feel something; you sense the story. In a video, that's a little bit different, but we need to work with this too. Technology is just another way to help to convey the image and the message.

SILVIA FENDI, FENDI

We need to reconsider the value of things. I'm thinking of products made by people who are not paid enough: When you buy a T-shirt for \$10, you have to ask yourself a few questions because there's something that is not correct. So what is considered “luxury”—which is to me a stupid word—is probably, today, going to be reevaluated. What was a “luxury” item—maybe today we can call it a “quality” item and maybe we can ask why it costs so much and how many people had to work to make it what it is. I look at how committed the younger generation is to protest for change—they're going into the streets and fighting for things they love. They seem to be re-designing life.

de máshogy – például kaftánokat, kimonókat, valami igazán különlegeset. A komfortos nem jó szó rá – inkább egyszerűbb, könnyedebb darabokról van szó. Számunkra a legfontosabb dolog a divatbemutató. Nagyra becsüljük a kézimunkát a szakmánkban: szinte már kézművesek vagyunk. És mikor élőben látsz egy divatbemutatót – és halod a zenét, nézed a modelleket –, érzel valamit: érzed a történetet. Egy videóban ez kicsit más, de ezzel is dolgoznunk kell. A technológia csak egy másik közvetítő, amellyel át tudjuk adni azt a vizuális és tartalmi üzenetet, amit képviselünk.

SILVIA FENDI, FENDI

Újra kell gondolnunk, hogy mi megnyit ér. És most kifejezetten azokra a termékekre gondolok, amiket alulfizetett emberek készítenek. Mikor veszel egy tízdolláros pólót, fel kell tenned magadnak pár kérdést, mert valami biztosan nem stimmel. Szóval az, amit luxusnak nevezünk – ami szerintem egy ostoba szó –, most átértékelődik. Amit eddig luxustermeknek hívtunk, ma talán inkább hívhatnánk minőségi darabnak – és esetleg megkérdezhetnénk, miért kerül ilyen sokba, és hány ember dolgozott azon, hogy ilyen legyen. Látom, hogy a fiatalabb generáció mennyire elkötelezett a változások iránt – az utcákra mennek és harcolnak azért, amit szeretnek. Úgy tűnik, hogy újratervezik az életet.

GIORGIO ARMANI, ARMANI

Habár nagyon pragmatikus vagyok, mindig is úgy gondoltam, hogy a valóság a képzelet terméke. Rengeteg áldozatos munkát, kitartást és ma-

kacsságot kíván, hogy a képzeletből valóságot teremtsünk – és ebben a félelemmel teli bizonytalanságban, amikor a jelenlegi formájában ismert világ a szemünk előtt hullik darabjaira, a rendszer összedől, kötelezően alkalmazkodnunk és fejlődünk kell, és újra kell értékelnünk a divat értékrendszerét: az anyagot részesítsük előnyben, és ne a látszatot, a terméket, és ne a kommunikációt. Az óvatos és átgondolt lelassulás az egyetlen biztos és hatékony módszer a haladásban. Mindannyian kicsit szegényebbek leszünk? Valószínű, de jó célért. A kapzsiság az egyik legszörnyűbb emberi tulajdonság, és itt az idő félretenni.

Újra meg kell találnunk azt az értéket a munkánkban, amit igazán képviselünk, méghozzá mindazok iránti tiszteletből, akik benne vannak: irántam, a tervezőcsapat iránt, a műhelyek iránt és a gyárak iránt, akik mindezt életre hívják. Mindig is hittem az időtlen eleganciában, ami nem csupán egy pontos esztétikai szempontrendszer; sokkal inkább tervezői hozzáállás olyan ruhákat tervezni, amelyeket azért akarunk megvenni, mert sokáig kitartanak. Mostantól elképesztő intenzitással fogom hangsúlyozni ezt. Újratervezem a bemutatókat, a kollekciókat, az értékesítési szabályzatot és a kommunikációs stratégiákat is, hogy ez az időtlenség legyen a kirakásban. Kevesebb kollekciót fogok bemutatni, és garantálom, hogy ezek elengedő ideig elérhetőek lesznek a boltokban, valamint a ruhák meg fognak egyezni azzal az évszakkal, amikor kínáljuk őket.

Ha tanulunk a hibáinkból, egy jobb rendszert építhetünk, és új szintre vihetjük az összetartozást. De ehhez együtt kell működnünk és az alapjaitól kell újraterveznünk az egész rendszert. Én készen állok.

GIORGIO ARMANI, ARMANI

I am very pragmatic, but I've always thought that reality is a product of the imagination. It takes a lot of hard work, stamina, and stubbornness for that imagination to turn into reality—and in this moment of fearful insecurity, when the world as we knew it crumbles and the system collapses, I think it is mandatory to adjust, improve, and reshape the values of fashion, favoring substance over spectacle and product over communication. A careful and intelligent slow-down is the only safe and effective way forward. Will we all become a little poorer? Probably, but for a good cause. Greed is one of the worst human qualities, and it is time to put it aside.

We have to give back to our work the value it truly has, as a sign of respect for everyone involved: me, my design team, the ateliers, and the factories that bring it all to life. I have always believed in an idea of timeless elegance, which is not only a precise aesthetic code but also an approach to the design and making of garments that suggests a way of buying them: to make them last. What I am doing from now on is stressing this with renewed intensity. I am re-designing shows, collections, selling policies, and communication strategies so that this timelessness comes to the fore. I will show fewer collections. I will make sure these collections stay for a congruous amount of time in the boutiques, matching the selling season with the actual season.

If we learn from our mistakes, we can build a better system, with a new sense of togetherness. But we have to operate in unison, and we have to reshape the system from the foundation up. I am ready.

**A COUTURE AZ ÁLMOK VILÁGA,
A POZITIVIZMUS ÉS SZÉPSÉG
BIRODALMA – ERRE MOST
NAGYON NAGY SZÜKSÉGÜNK VAN.**

COUTURE IS THE WORLD OF DREAMS,
OF POSITIVITY, OF BEAUTY – THING
WE REALLY NEED RIGHT NOW.

PIERPAOLO PICCIOLI,
VALENTINO

OYSHO

SHOP ONLINE | [OYSHO.COM](https://www.oysho.com)

NEW PERSPECTIVES BY COS

Új perspektívák

A COS Új perspektívák címmel mutatja be a legutóbbi kampányát, melyben a legújabb, 2020-as őszi-téli darabokat láthatjuk. A kampány a kreatív közösség néhány fő alakjára, illetve az ő üzenetükre fókuszál. A Londonban élő Jack Davison ikonikus stílusú fotói tizenöt különféle háttérű alkotót mutatnak be – köztük például az innovatív stylistot, Ibrahim Kamarát, Lara Stone és Sora Choi modelleket, a költő Greta Bellamacinát, a diverzitásaktivista Amanda Parkert, és a művész Rhea Dillont, valamint Isaac Hernández balett táncost. Friss ötleteik és az általuk képviselt értékek egyesülésével a stáb együtt ünnepli a kortárs kultúra iránti elkötelezettséget és a COS vízióját egy jobb jövőről.

Az újragondolt klasszikusokból és az időtlen stílusú, tartós darabokból álló 2020-as őszi-téli kollekciót hagyományos és modern eszközökkel alkották meg, amely a természetes és az ember alkotta környezetünk közötti kontrasztra hívja fel a figyelmet.

A kollekció megalkotásakor felelős forrásból származó textileket használtak, emellett a tervezők különös figyelmet fordítottak az újrahasznosítás különböző formáira. Az óceánokból nyert műanyagok új életre kelnek: a műanyag üvegek és halászhalók finom fonalként, nyers lennel és organikus papírszálakkal keverve tágítják a textilgyártás határait.

A szezon színpalettáját a tompa, neutrális tónusok nem mindennapi variációi alkotják. A darabok alaphangulatát a krém, a bézs és a szürke különböző árnyalatai határozzák meg, melyet a vibráló kék, lángoló narancs, fakó rózsaszín és a fenyőzöld ellensúlyoz.

A női kollekció mögött rejlő inspirációt határozottan szabott, mégis könnyed esésű darabok nyelvére fordították le – a kollekciót klasszikus öltönyök és organikusan ráncolt szoknyák fogják össze. A nyakvonalak és a vállak aszimmetrikus csavart kaptak, melyek így gazdag és változatos textúrájú új, váratlan formákat hoznak létre. Egy innovatív, hőmérsékletre érzékeny anyagon a hideg hatására absztrakt minták jelennek meg. A férfikollekció tiszta, modernista vonalait az építészet és a perspektíva ihlette, a tradicionális és a kortárs értékek még az egyszerű, klasszikus fehér pólókban is megjelennek. Az újrahaznosított gyapjúból készült kabát oversized vonalai felnagyítják az arányokat, a gumírozott kordnadrág pedig a sportosabb hatást erősíti.

Az alapkollekciót eklektikus és váratlan részletekkel párosított kiegészítők kísérik. A változatos formájú bőrtáskákat zero waste hajtogatási technikákkal tervezték, a könnyű, egyszerű vonalú, minimalista kiegészítők újrahaznosított nejlomból készültek. A klasszikus ékszerkollekciót újrahaznosított ezüsből és kvarcból, elnagyolt, de finom vonalakkal alkották meg.

COS is pleased to present its latest campaign, New Perspectives, featuring the Autumn-Winter 2020 collection shot by acclaimed London-based photographer Jack Davison. The campaign shines a light on key members of the creative community and celebrates what they stand for. From visionary stylist Ibrahim Kamara, to models Lara Stone and Sora Choi, poet Greta Bellamacina, diversity activist Amanda Parker and artist Rhea Dillon to ballet dancer Isaac Hernández – the campaign features a diverse mix of fifteen creative individuals captured in a series of portraits in Davison's iconic style. United by their strong values and ideas, the cast reflect COS' celebration of contemporary culture and vision for a better future.

In the COS Autumn-Winter 2020 collection, innovative properties and traditional techniques merge to form a collection of redefined classics, devoted to lasting style and longevity. The collection explores our environment, both natural and human-made.

Rethinking the origin of materials, the season presents an exploration of responsibly sourced fabrics, paying special attention to reusing, repurposing and recycling. Plastic from our oceans is given a second life, bottles and fishing nets are spun into a smooth yarn and fused with raw linens and organic paper fibres, exceeding the boundaries of fabrication.

The season's palette presents an intriguing mix of muted neutral colours. Cream, beige and tonal shades of grey build the foundation for the collection, contrasted with electric blue, warm orange, faded primrose and pine green.

For womenswear, the season's inspirations translate into tailored fluidity, epitomised by classic suiting, juxtaposed with organically draped skirts. Necklines and shoulders are given asymmetric twists, creating new unexpected forms in rich and varied textures. Innovation is realized in a temperature-sensitive fabric which transforms into abstract patterns in cold weather.

Architecture and perspective inspires the clean, modernist lines in menswear, where traditional and contemporary values are applied to the classic white shirt. The oversized coat made from up cycled wool creates enlarged proportions whilst drawstrings add a new athletic element to cord trousers.

The core collection is complemented by a range of eclectic and unexpected accessories. Zero waste folding techniques are applied to versatile leather bags whilst other leather accessories introduce padding and protective qualities. Recycled nylon is used to create lightweight pouches, clean and minimal in design. Recycled silver and quartz form a collection of classic jewellery, reinvented in soft yet bold styles.

refuse reduce resell repair

A jövő városa

**TÖBBET FOGUNK SÉTÁLNI, MEGLÁT-
JUK AZ INNOVÁCIÓT EGY LEPUSZ-
TULT FARMERNADRÁGBAN IS, ÉS
NEM DOBUNK KI SEMMIT – TÁR-
GYAT, IDŐT, DE RÉGI ÉRTÉKEKET
SEM. NAGYJÁBÓL ILYEN ELVEK MEN-
TÉN ÉPÜLHETNEK FEL, ALAKULHAT-
NAK ÁT VÁROSAINK A JÖVŐBEN.**

WE WILL WALK MORE, WE WILL REC-
OGNIZE INNOVATION EVEN IN A PAIR
OF SHABBY JEANS, AND WE WON'T
THROW AWAY ANYTHING – NEITHER
THINGS, NOR TIME, NOT EVEN OLD
VALUES. OUR CITIES COULD BE BUILT
AND TRANSFORMED IN THE FUTURE
ALONG SIMILAR PRINCIPLES.

SZERZŐ / AUTHOR
UJLAKY ISTVÁN

Egyetlen hátborzongató számmal bebizonyíthatjuk: a fenntarthatóság és a jövőnk szempontjából az építészet kulcsfontosságú. Merthogy az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának mintegy húsz százalékaért az építőipar felel, nagyobb részben az épületek üzemeltetéséhez szükséges energia, kisebb részben az építőanyag-gyártás és maguk az építkezések. De vehetünk kisebb léptéket is, elég arra gondolni, hogy az időnk kilencven százalékát épületekben töltjük, vagyis az életmódunk és a hozzáállásunk is sokat számít, nemcsak számszakilag, hanem lelkileg is: ha egy családban csak egyvalaki környezettudatos, akkor a társát, a gyerekeit is megfertőzheti, szerencsésebb esetben még a fél rokonságot is.

**„AZ ÉPÍTÉSZEZ
ÉTHOSZA AZ EGÉSZ
TÁRSADALOMRA KIHAT.
A KÖRNYEZET ÉS AZ
EMBEREK IRÁNTI
ÉRZÉKENYSÉG SOKKAL
INKÁBB JELEN VAN
BENNE, MINT MÁS
IPARÁGAKBAN.”**

DANIELE PROSDOCIMO,
AZ ARCHIVIBE ALAPÍTÓJA

A jó hír, hogy az építészek, építőipari cégek nagyon is jól tudják ezt, és innovációban, épület- és várostervezésben komoly szellemi energiákat mozgósítanak a változások érdekében. Kezdjük a városléptékekkel, mert a városi létnek, a folyamatos urbanizációnak nincs alternatívája, inkább a városokat kell élhetőre, az új igényeknek megfelelőre szabni.

A single shocking number can prove that architecture has a key role in sustainability and our future. For the construction industry is responsible for about twenty percent of global greenhouse gas emissions: due mostly to the energy needed for the operation of buildings, and to a lesser extent, the production of building materials, as well as the construction sites themselves. But we don't have to think on such a large scale, it is enough to consider that we spend ninety percent of our time in buildings, and therefore, our lifestyles and attitude also matter, not only numerically, but also psychologically: if, in a family, a single person is environmentally conscious, he/she can infect his/her partner or children, or in more fortunate cases, even half the family.

“The ethos of architecture is influencing the entire society. Much more than in many other industries, there is a common sensibility towards the respect of the environment and human beings.” (Daniele Prosdocimo, the Founder of Archivibe)

The good news is that architects and construction companies are very much aware of this fact, and they mobilize a lot of intellectual energy in innovation, as well as building design and urban planning to see some changes. Let us start with cities, as there is no alternative to city life and continuous urbanization, so cities should rather be made more liveable, tailored to the new needs. Most recently, for example, Carlos Moreno, a professor of Sorbonne University came up with the concept of “the 15-minute city”, the essence of which is that all key shops, services and leisure activities should be within a 15-minute reach by bike or on foot.

“In a few days, most people changed their remit and their jobs. The mass, global switch to “working from home” (or living at work, as it may feel) suddenly makes multi-hour commutes appear wasteful, and clock-watching of office life inefficient.”

Moreno does not want to “recreate a village” or separate city dwellers, he would simply improve their living conditions by drastically reducing the time for commuting. For this, however, community spaces need to be redesigned, with more pedestrian and bike schemes, multipurpose services, build-

ings that enable both housing and work, as well as schools which can be used for other activities during the weekend.

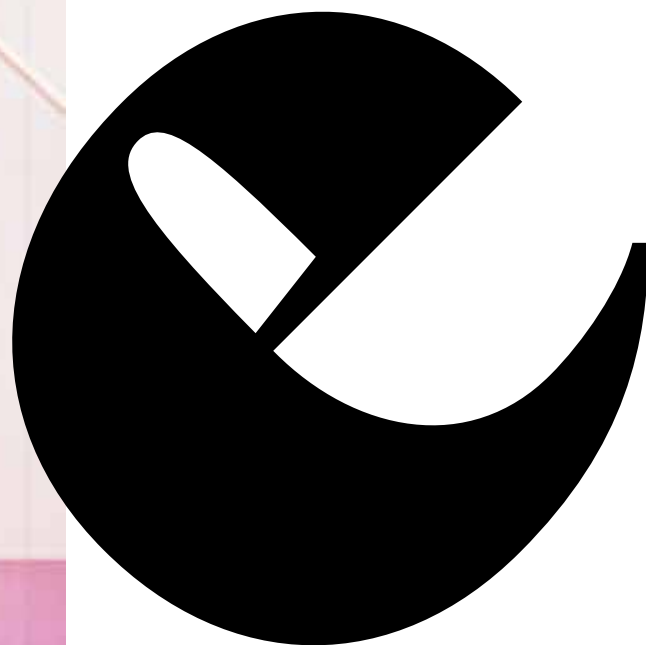
It may be surprising, but we have also seen an excellent example of urban planning in the Dominican Republic. Urban Design Lab redesigned a neighbourhood in the agglomeration of the capital city, Santo Domingo. The motto of the Plan Triángulo project was “5-minute city”, meaning that it should be possible to reach a community space in no more than five minutes on foot from any point of the redesigned neighbourhood.

Legutóbb például Carlos Moreno, a Sorbonne Egyetem professzora állt elő a „tizenöt perces város” koncepciójával, melynek lényege, hogy minden alapvető üzlet, szolgáltatás és szabadidős tevékenység elérhető legyen sétálva vagy biciklivel tizenöt percen belül.

„A home office első aranykorában hirtelen ráébredtünk, mennyire pazarlók a többórás ingázások, különösen, mert a többség néhány nap alatt át tudott állni otthoni munkára.”

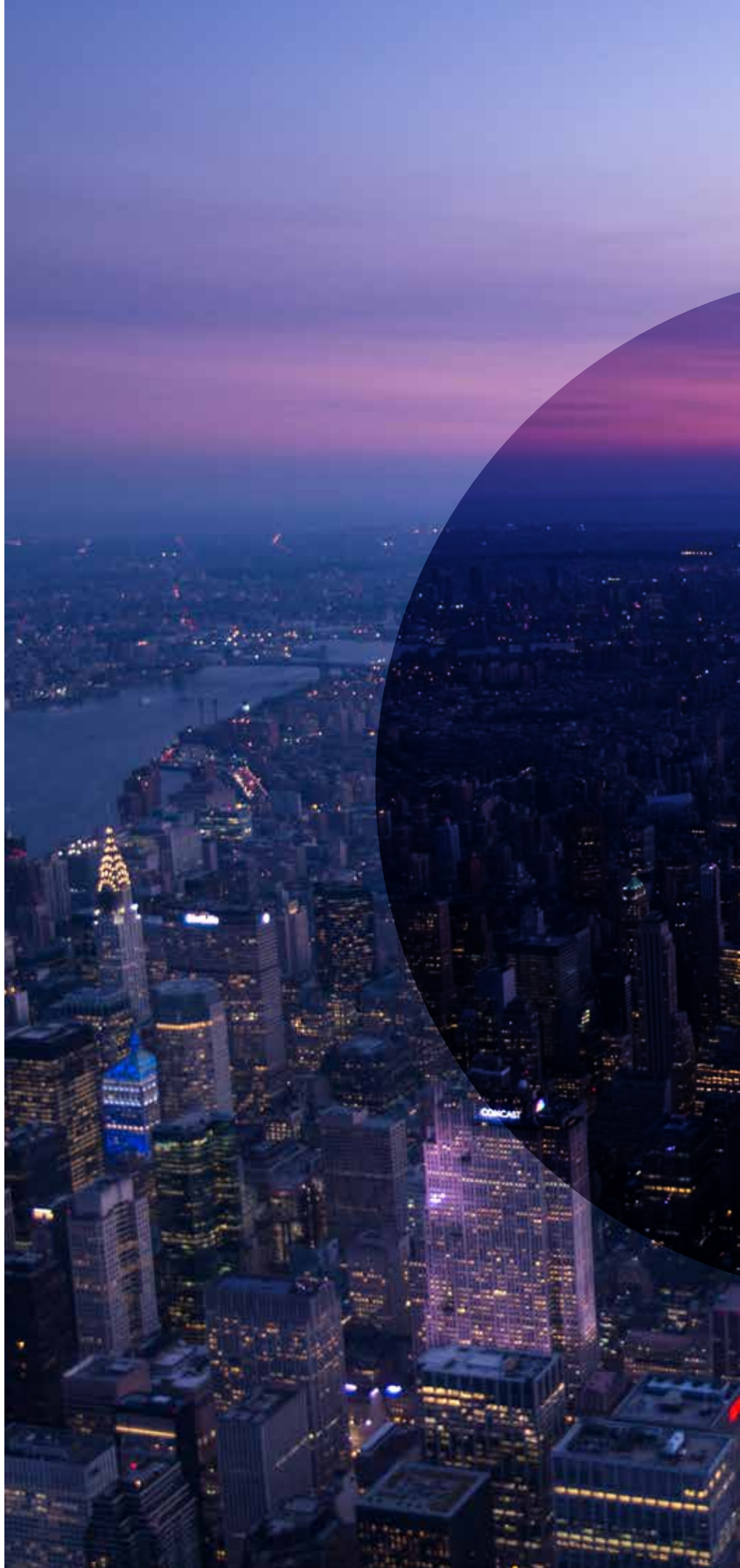
Moreno nem akarja „újrateremteni a falut”, sem elválasztani a városlakókat, egyszerűen az utazási idő drasztikus csökkentésével javítaná az életkörülményeiket. Ehhez azonban újra kell tervezni a közösségi teret, több gyalogos- és kerékpáros rendszerrel, többcélú szolgáltatással, a lakhatást és a munkát egyaránt lehetővé tevő épületekkel, iskolákkal, amelyek hétvégeente egyéb tevékenységeknek adnak teret.

**DANTE MÉG KÖRÖKBEN
GONDOLKODOTT, MANHATTAN
KOCKÁS IRKALAP.**

DANTE WAS STILL THINKING
IN CIRCLES, MANHATTAN IS A
SQUARE-RULED COPYBOOK PAGE.

PILINSZKY JÁNOS
BESZÉLGETÉSEK SHERYL SUTTONNAL
/ CONVERSATIONS WITH SHERYL SUTTON

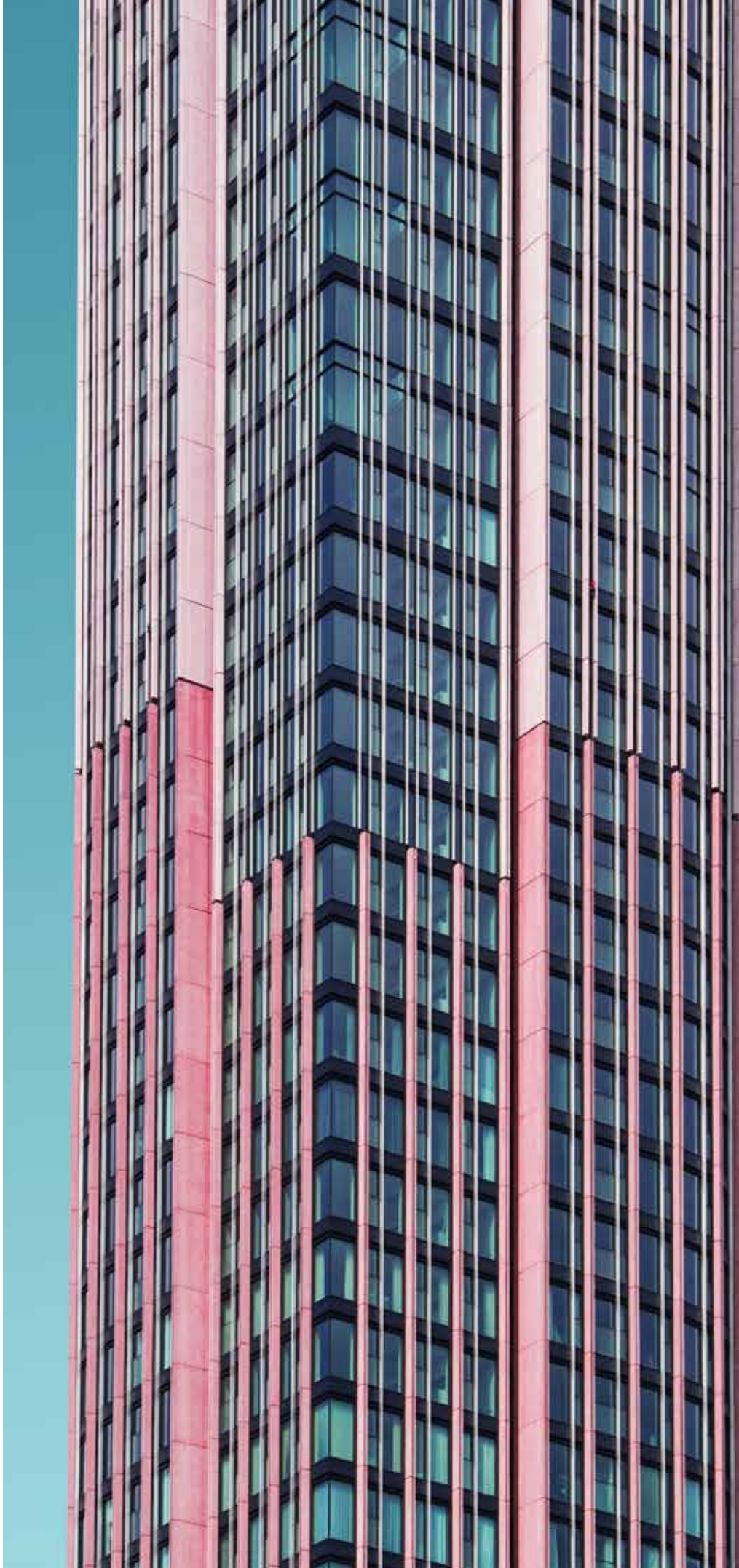

Talán meglepő, de a Dominikai Köztársaságban is láttunk csodás várostervezési példát. Ott a főváros, Santo Domingo agglomerációjában tervezett át egy városrészt az Urban Design Lab. A Plan Triángulo projekt jelmondata az „ötperces város” lett, amelynek lényege, hogy az újratervezett városrész bármely pontjáról legfeljebb öt perc sétával el lehet jutni valamelyik közösségi térre. Ez egyben jó példa az átalakításra is, mert bár elsőre nem hangzik bonyolultnak „ötperces várost” tervezni, ebben az esetben kihívást jelentett, hogy a fejlesztési terület, Ciudad Juan Bosch jelenleg klasszikus alvóváros, alacsony beépítési sűrűséggel és gyenge infrastruktúrával.

A végeredmény egy hosszú távú, 2050-ig szóló fejlesztési stratégia, amely során 400 ezresre bővül a jelenleg 150 ezres városrész, új közlekedési tengelyekkel, új munkahelyekkel. Tehát nem csupán arról van szó, hogy ötpercenként lesz egy-egy közösségi tér, ami egyébként cseppet sem mellékes a trópusi éghajlaton.

Nyilván nem csak a városi, elővárosi terek újraszervezése segíthet. Az egyes épületeknél egyre fontosabb szerep jut a körforgásos gazdaságnak, ami nem mellesleg az idei budapesti Design Hét vezérfonala is. A körforgásosság lényege, hogy a nyersanyag kitermelésétől a hulladéklerakóig vezető egyenes útról (lineáris modell) vissza kell térnünk az ipari forradalom előtt évezredekken át követett természetes folyamathoz, az állandó megújuláshoz.

Erre itthon is találunk példákat: a Bánáti + Hartvig építésziroda egy néhai éttermet alakít át bemutatóteremmé, ahol a korábról megmaradt, ma már építőanyagként értelmezhetetlen anyagokat új funkcióban hasznosítják majd, tehát az újrahasznosítás nemcsak gazdasági sí-

kon értelmezhető, de az egész dizájnelfogásunk szempontjából is, mert az újrafelhasznált anyagok története, életútja van, ami mással nem pótolható.

„Az igazi luxus a természet lesz, és nem az aranyozott tükörkeretek.”

(Bjarke Ingels, építész)

Ezek az elvek távolról sem ragadnak le az újrahaznosításnál, olyannyira, hogy a körforgást leíró 10R modell hierarchiájában az csak az utolsó szinten van. A legfontosabb a refuse, reduce, resell, repair négyes, tehát legjobb nem használni, amit nem szükséges, visszafogni a termékek elhasználását, használt terméket venni új helyett, és megjavítani, amit csak lehet. Nagy tévedés azt hinni, hogy most elkanyarodtunk az építészettől: az elhasznált farmer kiválóan alkalmas hangszigetelésre, préselt nádlemezekkel pedig megoldhatjuk a hőszigetelést.

A náddal a hagyományainkhoz is visszanyúlunk, és ha meggondoljuk, városfejlesztésben is találunk kiváló példákat a különböző korszakokból. Jelenleg Budapesten erre mutat a „tizenöt perces várost” idéző „kompakt város” irányelv, és a rozsdáövezetekre szabott városi otthonteremtési program is, míg az idén húszéves Immobilia Zrt. a 2000-es évek elején a Fashion Streettel hívott életre egy példátlan városfejlesztést, amikor mindenki más plázákat épített, és üzleti célból szinte semmit nem renováltak.

A jövőből visszanezve szinte lényegtelen, hogy a változásokat a vállalhatatlan környezetszennyezés és egy világjárvány indította be; a szelölősebb, élhetőbb terek, zöldebb utcák, egészségesebb épületek, és a tárgyaink, környezetünk nagyobb megbecsülése végül egy sokkal emberibb világhoz vezet.

This is also a good example of transformation, because although planning a “5-minute city” may sound simple at first, in this case it was a challenge that the development area, Ciudad Juan Bosch is currently a classic dormitory suburb with low building density and poor infrastructure.

The result is a long-term development strategy that will last until 2050, during which the number of residents will be increased from current 150 thousand to 400 thousand in the project area, with new transport routes and new jobs. Therefore, the plan isn't just about finding public spaces every five minutes, which is by far not irrelevant, either, in the tropical climate.

Of course, not only the reorganisation of urban and suburban spaces can be helpful. Circular economy, which is by the way the theme of this year's Budapest Design Week, is playing an increasingly significant role with each building. The essence of circularity is that we must return from the straight path leading from the extraction of raw materials to landfill sites (linear model) to the natural process of constant renewal, followed for millennia before the industrial revolution.

“NATURE WILL BE THE REAL LUXURY, NOT THE GILDED MIRROR FRAMES.”

BJARKE INGELS,
ARCHITECT

Examples of this can also be found in Hungary: the Bánáti + Hartvig Architectural Firm is turning a former restaurant to a showroom, where old materials, which can no longer be perceived as building materials, will be reused in a new function, thus re-

cycling can be interpreted not only on an economic level, but also in terms of our whole understanding of design, because reused materials have a history and life that cannot be replaced by anything else.

These principles don't stop with recycling, so much so that in the hierarchy of the 10R model, which describes circularity, it only takes the last place. The most important is the quartet of refuse, reduce, resell, repair, meaning that it is best not to use what we don't need, to reduce the exhaustion of products, to buy used products instead of new ones and to repair whatever we can. It is a big mistake to think that we are now digressing from architecture: worn-out jeans are perfectly suitable for soundproofing, while we can solve thermal insulation with pressed reed plates.

We also reach back to our traditions with reed, and if we think about it, we can also find excellent examples in urban development from different eras. In Budapest, currently the “compact city” policy, recalling the “fifteen-minute city” concept, inclines towards this trend, just like the urban housing programme tailored to rust zones. Immobilia Zrt, celebrating its 20th anniversary this year, has brought to life an unprecedented urban development project with Fashion Street at the beginning of the 2000s when everyone else was building shopping malls, and virtually nothing was renovated for commercial purposes.

Looking back from the future, it is almost irrelevant that the changes were triggered by the unacceptable levels of environmental pollution and a pandemic; the less dense, more liveable spaces, greener streets, healthier buildings and the greater appreciation of our things and the environment will eventually lead to a much more human world.

Lindt

...A TE VÁLASZTÁSOD!...
...YOUR CHOICE!...

pizzame.hu

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

STARBUCKS®

MINDEN ÍZÉBEN ÜNNEP

Truffle Hot Chocolate

Gingerbread Latte

Toffee Nut Latte

The Dizájnépítők Builders Of Design

SZUBJEKTÍV DIZÁJNKÖRKÉP HAZAI MÁRKÁKKAL, A HYPEANDHYPER AJÁNLÁSÁVAL.
A SUBJECTIVE DESIGN OVERVIEW WITH HUNGARIAN BRANDS, AND THE RECOMMENDATION OF HYPEANDHYPER.

SZERZŐ / AUTHOR
MAYER KITTI

Készülhet-e egy gyűrű természetes vagy épp szintetikus szivacsból? Hogyan reagál egy divattervező a koronavírus okozta változásokra? És mi örömet leli egy animációs rendező vagy épp egy dizájn-teoretikus a kerámia-tárgyak készítésében? A hazai dizájn-szcéna alakítói egyéni látásmódjukon keresztül vezetnek be bennünket a mindennapi tárgyak világába, amelyben jóleső érzés elmerülni.

Ahogy egy alkotó szíven viseli egy saját kezűleg előállított termék sorsát, úgy nekünk is szívünkön kell viselnünk a hazai dizájn ügyét, ugyanis formatervezőink azok, akik egy adott kor szellemét képesek lefordítani hétköznapi tárgyaink nyelvére. Ez pedig 2020-ban izgalmasabb feladat, mint valaha, éppen ezért nem is kérdés, hogy nagyon érdemes odafigyelni a kortárs dizájn-erekre. Ezt a szellemiséget képviseli a HYPEANDHYPER online magazin és kreatív ügynökség csapata is, akiket felkértünk, hogy a Fashion Streettel karöltve mutassák meg azokat az előremutató, izgalmas, játékos, szemet gyönyörködtető vagy épp elgondolkodtató projekteket, melyek vektorai már a jövő felé mutatnak, és új perspektívákat nyitnak a kortárs formatervezés jövőjét illetően.

Can a ring be made of natural or synthetic sponge? How does a designer react to the changes caused by the coronavirus? And what pleasure can an animation director or a design theorist find in ceramics? Through their unique way of seeing things, the shapers of the Hungarian design scene introduce us to the world of everyday objects, which is worth diving in.

As creators are deeply concerned with the fate of their handmade products, we must similarly be concerned with the fate of Hungarian design, because the zeitgeist, or the spirit of the age, is translated into the language of everyday objects by our designers. This task has never been more exciting than in 2020, thus without question, we must pay attention to contemporary designers. This mentality is represented also by the team at online magazine and creative agency HYPEANDHYPER, whom we asked to show, together with Fashion Street, the forward-looking, exciting, playful, eye-catching or even thought-provoking projects which already look towards the future and give us a new perspective regarding the future of contemporary design.

FILMVÁSZONRÓL A SZÖVŐSZÉKRE

WHAT THE RUG

Lovrity Kata Anna animációs rendező karakteres képi világa jelenik meg a *What the Rug* szőttésein. A szövés textúrája, a szálak finom csillogása új minőséget ad a szögletes formákból építkező grafikáknak. Ebben az új médiumban, immár kézzelfogható formában elevenednek meg az egyébként filmvászonra megálmodott jelenetek. *Vulkánsziget* című diplomafilmjében az alkotó a tájképek szépségét, sokszor lírai és heroikus hangulatát elevenítette meg, de szíve szerint a rokokó pásztorjeleneteitől sem riadna vissza szőttéseiben. Az élénk színű textíliák pamutfonalból készülnek egy kis magyar faluban, Csobán Erika kezei alatt.

FROM THE SCREEN TO THE LOOM

WHAT THE RUG

A characteristic visual world appears on animation director Kata Anna Lovrity's woven fabrics called *What the Rug*. The texture of the weaving and the gentle shine of the threads give a new quality to the graphic design based on rectangular shapes. In this new medium, scenes created for a movie screen now come to life in a tangible form. In her diploma film, *Volcano Island*, she brought to life the beauty, the often lyrical and heroic atmosphere of landscape paintings, but she would have also liked to incorporate the rococo pastoral scenes in her woven fabrics. The brightly colored textiles are made of cotton yarn in a small Hungarian village by Erika Csobán.

DEMOKRATIKUS DIZÁJN NYITOTT FORRÁSKÓDDAL

MIKLÓSI ÁDÁM

Miklós Ádám formatervező úgy érezte, nem ülhet otthon tétlenül a pandémia ideje alatt sem. Családjában és barátai között rengeteg orvos akad, ezért nem véletlen, hogy úgy érezte, dizájnereként is szeretné kivenni a részét a segítségnyújtásból. Olcsó és nagy példányszámban előállítható arcpajzsot tervezett az egészségügyi és rendvédelmi dolgozók számára, a gyártási fájlokat pedig bárki számára elérhetővé tette. Ugyancsak az open design szellemében alkotta meg az avokádómag csíráztatására alkalmas, AVO névre keresztelt eszközt: a vidám színekben pompázó, miniatűr úszógumi-ra emlékeztető csíráztatót bárki előállíthatja a legközelebbi fabrikációs laboratóriumban, mint például a budapesti FabLabben.

DEMOCRATIC DESIGN WITH AN OPEN SOURCE CODE

ÁDÁM MIKLÓSI

Industrial designer Ádám Miklós felt he cannot sit idle at home, not even during the pandemic. There are many doctors among his relatives and friends, so it is no surprise that he felt he needed to do his share in helping others even as a designer. Not only did he design cheap and easily reproducible face shields for health professionals and law enforcement employees, but made the production files available for everyone, too. He also created a device for germinating avocado seeds called AVO in the spirit of open design: the cheerfully colored germinator, resembling a miniature swim ring, can be produced by anyone at the nearest manufacturing laboratory such as FabLab in Budapest.

ÚJRAÉRTELMEZETT TRADÍCIÓ

DREAMING THREADS

„A szöveteknek saját mikroviláguk van, melyet közelebbről lehet igazán megismerni” – vallja Révész Eszter, aki a mai trendeknek megfelelően értelmezte újra a hagyományos magyar motívumokat. A kézzel szőtt szőnyegek, illetve párnahuzatok a finom pasztell vagy épp kék és sárga árnyalataikkal jól illeszkednek egy modern, letisztult lakás miliójébe. A figurális népi motívumok új megvilágításba kerülnek a Dreaming Threads-darabokon: nem csupán díszítő elemei a lakástextileknek, de életre is keltik azokat.

REINTERPRETED TRADITION

DREAMING THREADS

“Fabrics have their own microworlds, which can only be explored up close”, believes Eszter Révész, who reinterpreted traditional Hungarian motifs in accordance with contemporary trends. With their delicate pastel or even blue and yellow shades, the handwoven carpets and pillowcases fit well into the milieu of a modern, simple apartment. Figural folk motifs are seen in a different light on the pieces of Dreaming Threads: they are not only decorative elements of the household textiles, but they also bring them to life.

MINIMALISTA
BÚTOROK

**LAKOS DÁNIEL & BALATON BÚTOR
KERÉKGYÁRTÓ ANDRÁS & PLYDESIGN**

A hazai bútorgyártás két megkerülhetetlen szereplője a Balaton Bútor és a Plydesign, amelyek kivitelezőként gondoskodnak arról, hogy a tehetséges magyar dizájnerek által megálmodott bútordarabok kézzelfogható formát öltsenek. Nem is akármilyet! A nemrégiben Design Management Díjjal jutalmazott Plydesign skandináv ihletésű, hajlított formákból építkező bútorkollekcióit Kerékgyártó András jegyzi, a nemrég Magyar Formatervezési Díjat nyert TILT széket pedig Lakos Dániel tervezte a Balaton Bútor számára; ergonomikus kialakítás, elegáns megjelenés!

MINIMALIST
FURNITURE

**DÁNIEL LAKOS & BALATON BÚTOR,
ANDRÁS KERÉKGYÁRTÓ & PLYDESIGN**

Balaton Bútor and Plydesign are two unavoidable players of Hungarian furniture production, who as contractors ensure that the pieces of furniture imagined by talented Hungarian designers assume a tangible form. Not just any form! András Kerékgyártó's Plydesign furniture collections, based on Scandinavian-inspired, bent forms were recently given the Design Management Award, while the new, Hungarian Design Award-winning TILT chair was designed by Dániel Lakos for Balaton Bútor. Ergonomic design, elegant appearance!

KERÁMIARENESZÁNSZ OUTSIDEREKKEL

KOKOMO CERAMICS, REBU CERAMICS, SUSU KERAMIKA

Úgy tűnik, a kerámia új virágkorát éli, és nem csak a kerámiatervezők körében. Globálisan is igaz, hogy egyre több, más területen alkotó tervező ismeri fel a tárgyalkotás ezen formáját, ahol bár az elkészült tárgy nem mondható tökéletesnek, de pont ettől olyan szerethető. A hazai „outsiderek” között kell említenünk Glaser Esztert, aki animációs berkekből vándorolt át a kerámia világába, vagy épp a SUSU kerámia tervezőpárosát, Bodnár Flórárt és Asbóth Szaffit, akik színes-vidám, néhol arannyal futtatott apróságokkal kedveskednek a kerámia szerelmeseinek, és az évek folyamán kitunták a szakma csínját-bínját. A Rebu ceramics márkát jegyző Rác Rebeka végzettségét tekintve dizájn-teoretikus ugyan, de ez nem riasztotta vissza attól, hogy humoros – és ahogy ő mondja – „badass” kerámiákat készítsen. Nem tanulták, de belevetették magukat, amivel üde színfoltjai lettek a hazai dizájnscénának.

CERAMICS RENAISSANCE WITH OUTSIDERS

KOKOMO CERAMICS, REBU CERAMICS, SUSU KERAMIKA

Ceramics seem to be flourishing again, and not just among ceramic designers. It is also true globally that more and more designers, working in other fields, recognize the art of ceramics. Although the finished objects are far from perfect, that is precisely what makes them so lovable. Among Hungarian “outsiders”, we must mention Eszter Glaser, who moved from animation circles to the world of ceramics, or the designer duo of SUSU kerámia, Flóra Bodnár and Szaffi Asbóth, who gift ceramics lovers with vibrant and merry, sometimes gold-plated little trifles, and have learned the ins and outs of the profession over the years. Although the creator of the Rebu ceramics brand, Rebeka Rác is a design theorist originally, it did not stop her from making funny and, as she said, “badass” ceramics. They didn’t learn it, but plunged themselves into it, becoming a bright spot in the Hungarian design scene.

SZEMÉLYRE SZABOTT KÉNYELEM

HANNABI

Az idén tízéves Hannabi tervezőjét, Rácz Anikót mindig az hajtotta, hogy kényelmes, szerethető bútorokat tervezzen azok számára, akik elég bátrak ahhoz, hogy felismerjék saját igényeiket, és azokhoz mérten alakítsák közvetlen környezetüket. A kanapé az intimitás, a befogadás és pihenés megtestesítője, vallja a tervező, és éppen ezért olyan esszenciális bútor darabnak kell lennie, melyhez szívesen térünk vissza, amelyet örömmel használunk. Finom tapintású, stílusos textilek, egyszerű vonalvezetés, kényelem – és még a kiömlött vörösbor miatt sem kell aggódnunk (könnyedén lemosható). A bútorok letisztult, kortalan megjelenéséért a Hannabi felel, ám a befejezés már a használó feladata. Mondj még egy olyan hazai bútormárkát, amely megkérdi, hogy milyen széles kanapét szeretnél? – és meg is adja rá a választ úgy, ahogy elképzelted.

CUSTOMIZED COMFORT

HANNABI

Anikó Rácz, the designer of the now 10-year-old Hannabi has always been driven by the idea of creating comfortable and lovable pieces of furniture for those who are brave enough to recognize their own needs and to adapt their immediate environment to them. A couch is the epitome of intimacy, inclusion and relaxation, the designer believes, and exactly that's why it should be an essential piece of furniture which we are happy to return to and use. Delicate to the touch, stylish textiles, simple lines, comfort – and you don't even have to worry about spilling red wine (easy to clean). Hannabi is responsible for the simple, timeless appearance of the piece of furniture you desire, but it must be the user who completes it. There is no other Hungarian furniture brand that asks "How wide a couch would you like?" and fulfills your wishes exactly the way you imagined!

AZ ETIKUS ÉS FENNTARTHATÓ

VUUV WORKS

Lébényi Anna néhány évvel ezelőtt még a Printa berkeiben dolgozott, nem mellesleg pedig az asztalos szakmába is belekóstolt. Az etikus és fenntartható VUUV Works márkát azonban nem egyedül jegyzi: iparművészekkel dolgozik együtt, akik saját mesterségbeli szaktudásukat adják bele minden egyes darabba, a slow design szellemében. Náluk nemcsak az alapanyagok megválasztása, a termékek tervezése, előállítás és csomagolása, de a szállítás is környezettudatos módon zajlik. A kínálatban különös gonddal készített kisbútorokat, ruhadarabokat és kiegészítőket találunk.

ETHICAL AND SUSTAINABLE

VUUV WORKS

A couple of years ago Anna Lébényi had worked for Printa and also tried herself in carpentry, but she hasn't created the ethical and sustainable VUUV Works brand alone. She works with industrial designers who incorporate their own special craftsmanship into each piece, in the spirit of slow design. Not only the materials, design, production and packaging are environmentally conscious, VUUV Works also ensures sustainability when transporting the products. They offer small pieces of furniture, clothing and accessories made with special care.

KÖZÉP-KELET-EURÓPAI ÉLETÉRZÉS

HYPEANDHYPER PRINTEK

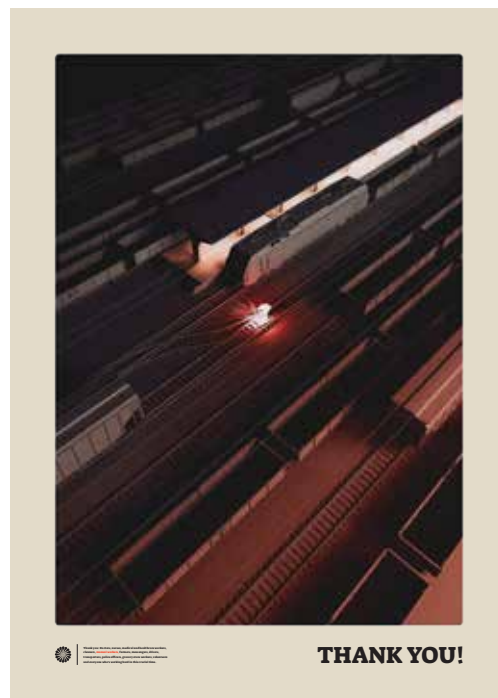
A tavaszi járványhelyzetre számos tervező reagált a maga módján: a közép-kelet-európai régió figyelemreméltó projektjeire fókuszáló hazai HYPEANDHYPER limitált printjein többek között egészségügyi dolgozók, ételfutárok, bolti eladók váltak a mindennapok hőseivé. A *Thank You* plakátsorozat mellett számos más, vizuálisan és tartalmi szempontból is izgalmas téma elevenedik meg Bárdos László kezei alatt: aki szeretné, a szobája falára költöztetheti az M3-as metró színes csempéit és jellegzetes ülőbútorait, vagy akár az ikonikus Wichmann kocsmát is.

CENTRAL EASTERN EUROPEAN FEELING

HYPEANDHYPER PRINTS

Many designers reacted to the pandemic in their own way in the spring: on the limited edition prints of Hungarian HYPEANDHYPER, who focuses on remarkable projects from the Central Eastern European region, health-care professionals, deliverymen and shop assistants, among others, have become everyday heroes. Besides the Thank You poster series, many other exciting themes, both visually and content-wise, are brought to life by László Bárdos: if you want, you can move the iconic Wichmann pub or the colorful tiles and characteristic seats of the M3 metro line to the wall of your bedroom.

TRENDFÜGGETLEN
ÉS STÍLUSOS

INDEPENDENT
AND STYLISH

TOMCSÁNYI LEISURE KOLLEKCIÓ

A folyamatosan dühörgő divatipart, és ezzel együtt a tervezőket is lassulásra készítette a koronavírus okozta kényszerpihenő. A heteken át tartó home office üzemmódban dolgozók igényeihez alkalmazkodva kellett kreatív megoldást kínálnia Tomcsányi Dórinak is, aki a TOMCSANYI márkától megszokott magas minőségben rukkolt elő a Leisure ruhakollekcióval. A korábbi szezonok megmaradt anyagainak felhasználásával készült pizsamák, köntösök és hálóingek a megváltozott fogyasztói szokásokra reagáltak stílusosan, mindezt a környezettudatosság szellemében. A márka saját tervezésű, karakteres printjei mindig kortalanok és szezontól függetlenül is megállják a helyüket: ebbe a filozófiába pedig tökéletesen illeszkednek a Leisure darabjai is.

TOMCSÁNYI LEISURE COLLECTION

As the world came to a halt because of the coronavirus, the roaring torrent of the fashion industry, and with it the designers, also had to slow down. Adapting to the needs of those who had been working from home for weeks, Dóra Tomcsányi offered a creative solution: she came up with the Leisure collection with the usual high quality of the TOMCSANYI brand. The pajamas, bathrobes and nightgowns, made using leftover materials from previous seasons, responded to changed consumer habits in a stylish manner, all in the spirit of environmental consciousness. The self-designed, characteristic prints of the brand are always timeless and stand their ground regardless of the season. The Leisure collection fits perfectly into this philosophy.

KORTÁRS ÉKSZEREK A NEMESFÉMEN TÚL

FRUZZI FEKETE JEWELRY, GIZELLA BIRÓ JEWELLERY, SERES ESZTER, TENGYEL NÓRA JEWELRY

Ékszer nem csak nemesfémből készülhet. És hogy ez mennyire igaz, azt remekül példázza az évek óta sikerrel futó Ékszerek Éjszakája programsorozat. Itt találkozhatott a közönség Seres Eszter vidám szivacsgyűrű-kollekciójával, amelyhez természetes, illetve szintetikus szivacsokat használt. Biró Zsófia Gizella a karantén ideje alatt felhalmozott fogkrémes tubusokból és kozmetikai tégelyekből inspirálódott: a fogkrém helyére (többek között) színesen csillogó kövek költöztek. Sterling ezüstből készíti minimál ékszereit Tengely Nóra (Nóra Tengely Jewelry), aki legtöbbször a láncszerkezetek megformálásával kísérletezik, és van, hogy rendhagyó alapanyagokat is beemel egy-egy darabba, például a palát. Ugyancsak kortalan eleganciát sugárzó fülbevalók, gyűrűk, nyakláncok kerülnek ki Fekete Fruzzi kezei alól; a Fruzzi Fekete Jewelry-ékszerek között nincs két egyforma darab, ebben egészen biztosak lehetünk: a tervező valamennyi ékszerét kézzel formázza, melyek a viaszvesztéses eljárás során nyernek végleges formát, és válnak ezüstösen csillogó, nőies ékszerrelé.

CONTEMPORARY JEWELRY BEYOND PRECIOUS METALS

FRUZZI FEKETE JEWELRY, GIZELLA BIRÓ JEWELLERY, ESZTER SERES, NÓRA TENGYEL JEWELRY

Jewelry can't only be made of precious metals. The truth of this statement has been proven by the program series called Jewelry Night, running successfully for years now. A collection of cheerful sponge rings by Eszter Seres, made of natural and synthetic sponges, is a perfect example. Zsófia Gizella Biró was inspired by the toothpaste tubes and cosmetic jars accumulated during the lockdown: the toothpaste was replaced with (among other things) colorful and glittering stones. The minimalist jewels of Nóra Tengely (Nóra Tengely Jewelry) are made of sterling silver; she usually experiments with chain structures, and occasionally she also uses unusual materials, e.g. slate for her pieces. The earrings, necklaces and rings of Fruzzi Fekete also radiate a timeless elegance. We can be quite sure that there are no two identical pieces among the jewels designed by Fruzzi Fekete Jewelry: all her work is handmade, and they assume their final form during the lost-wax casting process, making them silvery and feminine jewels.

Online térbe költöztetjük a magyar divatot és design!

BUDAPEST *SELECT*
CONCEPT STORE

2020. november

www.budapestselectstore.com

Interview with Bálint Kopasz
Kopasz Bálint-interjú

Man in the Water

Ember a vízben

AZ OLIMPIÁK TÖRTÉNETÉBEN EDDIG KIZÁRÓLAG VILÁGHÁBORÚK IDEJÉN TÖRÖLTEK EL JÁTÉKOKAT. 1916, 1940 ÉS 1944 UTÁN 2020-BAN EGY VILÁGJÁRVÁNY AKASZTotta meg a világ legjobb sportolóit a felkészülésben. És bár ez alkalommal „csupán” elhalasztották a megmérettetést, a versenyzők számára ez aligha jelent vigaszt, főképp akkor, ha reális esélyük lett volna az aranyéremre. Miből építkezhet ilyenkor egy megtorpanásra kényszerített kajakos, aki évezőcsapásokban és négyéves ciklusokban számolja az időt? INTERJÚ KOPASZ BÁLINTTAL, EGY MEGINGATHATATLAN ÉS GYŐZELEMRE ÉHES VILÁG- ÉS EURÓPA-BAJNOKKAL.

IN THE HISTORY OF THE OLYMPICS, THE GAMES HAVE ONLY EVER BEEN CANCELLED DURING WORLD WARS. AFTER 1916, 1940 AND 1944, IN 2020, IT WAS A PANDEMIC THAT HALTED THE PREPARATIONS OF THE WORLD'S TOP ATHLETES. AND ALTHOUGH NOW THE GAMES HAVE “MERELY” BEEN POSTPONED, IT IS LITTLE CONSOLATION FOR THE CONTESTANTS, ESPECIALLY IF THEY WOULD HAVE HAD A REALISTIC CHANCE OF WINNING THE GOLD MEDAL. WHAT CAN A KAYAK TITAN, WHO MEASURES THE PASSAGE OF TIME IN PADDLE STROKES AND 4-YEAR CYCLES, DO WHEN FORCED TO STOP SHORT? INTERVIEW WITH BÁLINT KOPASZ, AN UNWAVERING WORLD AND EUROPEAN CHAMPION, WHO IS HUNGRY FOR VICTORY.

SZERZŐ / AUTHOR
 REMÉNYI DIÁNA

Mi volt az első gondolatod, amikor véglegessé vált a Nemzetközi Olimpiai Bizottság döntése?

A felkészülés kellős közepén voltam, túl egy nagyon kemény téli alapozáson és egy meleg égövi táboron, amikor áprilisban bejelentették, hogy elmarad az olimpia. Ettől függetlenül mi tartottuk magunkat az eredeti tervhez, csak a körülmények változtak: a további edzőtáborok karanténtáborok lettek.

Voltak összeomlásaid a felkészülés során?

Nem voltak. F fiatal vagyok, tele lendülettel és energiával. Nem szabad, hogy túl nagy jelentőséget tulajdonítsak egy évnek. Inkább arra gondoltam, hogy mi az, amiben előnyömmre válik plusz egy év: ilyen például a gyógytorna, ami egy új elem a felkészülésben.

Ezek szerint lehet ugyanazon a lánagon égni egy elhalasztott olimpia árnyékában?

Az mindenesetre nem volt opció, hogy hetekre vagy hónapokra leálljak. Nyilván szomorú voltam, mert nagyon jó formában éreztem magam idén is, akárcsak tavaly, amikor egy versenyen kívül mindet megnyertem, ahol elindultam. Az edzőmmel hittünk abban, hogy én lehetek az az 1000 méteres versenyző, aki hosszú évtizedek után aranyat tudna nyerni ebben a számban. Utoljára ez Hesz Mihálynak sikerült 1968-ban.

Az augusztusi országos bajnokságon kikaptál Varga Ádámtól. Pofon volt ez a vereség?

Arra mindenképpen jó volt, hogy lássuk, mennyire fontos gyakorolni a versenyszituációt. De igazából nem lepett meg. Ádám nagyon sok edzőversenyen elindult idén, ahol a magyar versenyzők java mind ott volt, én viszont nem, mert ezt a döntést hoztuk az edzőmmel. Láttuk, mert nem lehetett nem észrevenni, hogy

Ádám nagyon jól megy, és éreztem, hogy benne van a pakliban egy nagyon szoros verseny.

Jövőre viszont minden versenyen elindulok, aminek lesz tétje, mert szoknom kell a helyzetet, és mivel én egyedül készülök csapattársak nélkül, edzésen nem tudom ezt gyakorolni. Egyébként meg motivál, hogy hosszú évek után az itthoni mezőnyben is megszorogtat valaki.

Mennyire törsz össze és hogyan építetd fel magad egy-egy rosszabb szereplés után?

Nem szokásom összeomlani. Ha vereség van, átgondolom, hol csúszott be hiba a felkészülés során – edzésben, étkezésben, táplálékkiegészítő-időzítésben –, és ha abban nem találok hibát, és általában nem szoktam, akkor megyek tovább és edzek ugyanúgy, várva a következő megmérettetést. Ez most is bejött.

Nem is akárhogy, a szeptemberi világkupán már remekeltél, 500 méteren nyertél, 1000-en második lettél. Soha nem inogsz meg az elévgett munkáddal kapcsolatban?

Nem, mert megbízom az edzőmben, és mert mindent a sportnak és a céloknak rendelek alá. Ha valaki nem tud utólag szemrehányást tenni magának, tiszta lelkiismerettel könnyebb továbblépni egy kudarc után.

Főleg, ha a fizikum mellett a mentális rész is ennyire rendben van, mint nálad. Ebben is kapsz szakmai segítséged?

Nem járok pszichológushoz, sosem éreztem szükségét. Stabil versenyzőnek születtem, a problémákat pedig egyedül is el tudom rendezni a fejemben. Erős vagyok fejben, ez talán azért is van, mert tisztában vagyok azzal, mennyire tehetséges vagyok.

Hiszel az élsport tisztaságában?

Igen, mert magamból indulok ki, és én tisztán érem el az eredményeimet. Hiszek abban, hogy ha valaki igazán

tehetséges, és hajlandó mögé tenni rengeteg munkát, az kiváltja a tiltott szerek használatát. Én a magam részéről tudomást sem szeretnék venni a sport mocskos oldaláról.

Ilyen szempontból jobb, hogy elszeparáltan edzel, nem?

Igen, ez biztos, de nem csak emiatt. Néha persze jó lenne, ha tudnék szólni valakihez, de mivel kilencéves korom óta egyedül készülök az édesanyámmal, én ebben a fajta magányban szocializálódtam, és jobb ez így. A legtöbben erre nem lennének képesek.

A holtpontok általában a monoton alapozási időszakban érnek el. Nekem a zene az, ami sokat segít, főleg a kondidzések alatt. Ilyenkor maximumra veszem a hangerőt, üvölt a diszkózene, feszülnek az izmok, bizsereg az agyam, és olyan hormonok szabadulnak fel, amik segítenek megtalálni az örömet a szenvedésben.

Ha őszinték akarunk lenni, vannak olyan pillanatok, amikor egy sportoló nagyon utálja az edzőjét. Nálad erre nehezebb rákérdezni, hiszen édesanyádról van szó.

Anya elég kemény edzéseket írt össze az elmúlt hosszú években, és hát, igen... sokszor megkérdőjeleződött bennem, hogy muszáj nekem ennyire keményen és sokat edzenem? Amikor ezerral pörög a szívem és annyira fent van a pulzusom, hogy majd' elájulok, olyankor azért szoktam átkozni magam körül mindenkit. De ez természetes, az élsport világa nagyon kemény.

Mi a legnagyobb lemondás, amit nap mint nap meg kell hoznod a siker érdekében?

Most, 23 évesen talán a kapcsolatot emelném ki. Nem is az, hogy nem engedhetek meg magamnak egy párkapcsolatot, de nem tudnék olyan sűrűn találkozni azzal, akit szeretek. Ez nagy lemondás.

What was your first thought when the decision of the International Olympic Committee was finalized?

I was right in the middle of my preparations. When it was announced in April that the Olympic Games would be cancelled, I had already finished an extremely hard basic training in winter and a training camp in a warm climate. Regardless, we stuck to the original plan, only the circumstances changed: additional training camps became quarantine camps.

Did you have any meltdowns during preparation?

No, I didn't. I'm young, brimming with vigor and energy. I must not attach too much importance to a single year. Rather, I thought about how an extra year would benefit me, for example physiotherapy, which is a new element in my preparations.

Does that mean it's possible to burn with the same intensity in the shadow of the postponed Olympics?

In any case, stopping for weeks or even months wasn't an option. I was obviously sad, because I felt I was in a very good shape this year as well, just like last year when I had won every competition I had entered except one. My coach and I believed that I could be the first Hungarian to win the gold medal in the 1,000-meter race since 1968, when Mihály Hesz succeeded.

You lost to Ádám Varga during the national championship in August. Was that defeat a slap in the face?

It definitely helped to see the importance of practicing competitive situations. But it didn't really surprise me. Ádám entered a lot of training competitions this year which were attended by most of the Hungarian kayakers but not me, as we decided against it with my coach. We could see, as it was impossible not to, that Ádám was doing very well, and I felt

that a tight race is within the realm of possibility. Next year I'm going to enter every single high-stake race because I have to get used to these situations, and since I train alone without teammates, I can't do that otherwise. On the other hand, it is motivating to be challenged by a Hungarian kayaker after so many years.

How much does a bad performance break you, and how do you rebuild yourself?

I don't usually break. If I'm defeated, I think over whether I might have made a mistake while preparing for the race – concerning my training, meals, the timing of my nutritional supplement –, and if I don't find a mistake, and I usually don't, I go on and continue training just like before, waiting for the next challenge. It worked this time, too.

And it worked rather well: you did a great job at the World Cup in September, you won in the 500-meter, and finished second in the 1,000-meter race. Do you ever waver about the work you do?

No because I trust my coach, and I put sport and my goal before everything. If you cannot reprimand yourself in retrospect, it is easier to move forward after a failure with a clear conscience.

Especially if someone is doing as great as you, not only physically, but also mentally. Do you have professional help with this, too?

I don't have a therapist, I've never felt the need for it. I was born as a steady sportsman, and I can handle my problems alone in my head. I'm mentally strong, perhaps because I'm aware of how talented I really am.

Do you believe in clean professional sport?

I do, because I can speak from my own experience, and I achieve my results in a clean manner. I honest-

ly believe that if somebody has real talent and is willing to put a tremendous amount of effort into it, then using illegal substances is not necessary. As for me, I would rather ignore the dirty sides of sport.

In that sense, it's better that you train separately, isn't it?

Yes, that's for sure, but there are other reasons too. Sometimes it would, of course, be nice to have somebody to talk to, but I've been training alone with my mother since I was 9, and I was raised in this kind of solitude, so it's better that way. Most people wouldn't be able to do it.

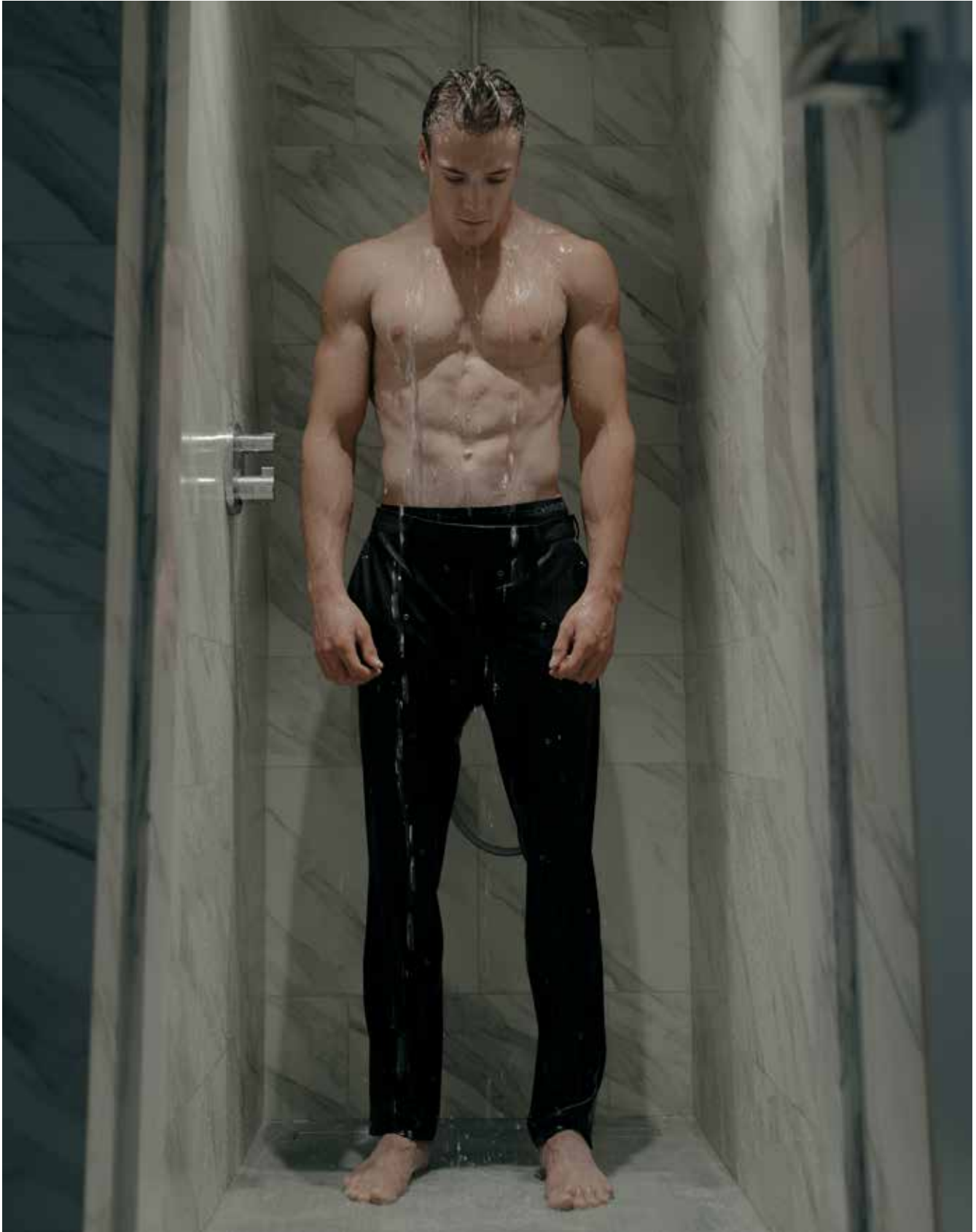
I usually hit bottom during monotonous basic training sessions. Music helps a lot, especially during workouts. I turn the volume up, blasting disco music from the stereo, my muscles tense, my brain tingles and hormones are released that help me find joy in suffering.

To be honest, there are times when athletes hate their coaches. It is more difficult to ask you about this because we are talking about your mother.

My mum put together rather hard training schedules in these past long years, and well, yes... there were many times I questioned whether I really had to train so hard and so much. When my heart beats a thousand and my heart rate is so high that I'm on the verge of passing out, I do tend to curse everybody around me. But this is only natural, the world of professional sport is very tough.

What is the biggest sacrifice you need to make every day to succeed?

Now, at age 23, I would say relationships. I wouldn't say that I cannot afford to be in a serious relationship, but I would not often be able to meet the person I love. This is a big sacrifice.

És ha jönne egy mindent elsöprő szerelem, képes lennél lemondani róla?

Ezen azért nem tudok még csak elgondolkozni sem, mert az én világomba egyszerűen nem tud becsöppenni, a küszöböt sem tudja átlépni a szerelem. És ez nem könnyű, mert a fiúkban 14-15 évesen azért megfogalmazódik a gondolat, hogy jó lenne egy barátnő, vagy legalább némi időt tölteni egy lánnyal. De én reggel hétkor kelek, eszem, edzek, pihenek, edzek, eszem, alszom. Most,

ból bármi könnyen kizökkenheti az embert, és az nagyon nem jó. A versenyen ez pedig duplán igaz: ott aztán mindent ki kell kapcsolni magad körül, és csak egy dologra, a feladatra koncentrálni.

Ha már egyedüllét. Te hogyan kezel a rajt előtti pillanatokban átélt, semmihez sem fogható magányt?

Amikor a szám előtt vízre rakjuk a hajót, onnantól megszűnik a kapcsolat. A rajt pillanatáig, 20–25 percig teljesen egyedül vagyok a világomban. Az ellenfelek

Tökéletesen ugyanazt a teljesítményt tudod nyújtani, ha egy lélek nincs a környéken az ellenfeleken kívül, mint amikor egy tömött lelátónyi magyar szurkoló skandálja a neved?

Csak a versenyzőknek kell ott lenniük. Sem a lelátó, sem az időjárás, sem más külső körülmény nem befolyásolhat.

Minden valamirevaló élsportoló egoja az eget verdesi, főleg egyéni sportágakban. Saját bevallásod szerint te mennyire vagy egocentrikus?

NEM SZOKÁSOM ÖSSZEOMLANI. HA VERESÉG VAN, ÁTGONDOLOM, HOL CSÚSZOTT BE HIBA A FELKÉSZÜLÉS SORÁN – EDZÉSBEN, ÉTKEZÉSBEN, TÁPLÁLÉKKIEGÉSZÍTŐ-IDŐZÍTÉSBEN –, ÉS HA ABBAN NEM TALÁLOK HIBÁT, ÉS ÁLTALÁBAN NEM SZOKTAM, AKKOR MEGYEK TOVÁBB ÉS EDZEK UGYANÚGY, VÁRVA A KÖVETKEZŐ MEGMÉRÉTTETÉST. EZ MOST IS BEJÖTT.

---

hogy pihenő van, szoktam telefonozni, de a felkészülés közben alig, egyrészt mert időm sincs, másrészt meg nem akarom, hogy bármi elvonja a figyelmem. Legfeljebb az étrendet ellenőrzöm a Google Calendarban, hogy mit írt a dietetikus.

Manapság pedig ugye bőven elég egy telefon ahhoz, hogy ezerfelé osztódjon a fókusz.

A figyelmet nemcsak a versenyen kell egy helyre összpontosítani, hanem az egész felkészülés idejére. Ha azon gondolkodom, hogy hú, láttam az Instagramon egy szép lányt, írjak-e neki valamit, azzal már nem oda koncentrálok, ahova kellene. De egy családi viszály vagy igazá-

a vizen, csúnyán nézzük egymást, úgy keringünk egymás körül, mint a cápák, olyankor már nem köszöngetünk. Ez nem a legjobb érzés, érzem a magányt. De azért nem nyom agyon. Ahogy közeledik a rajt, pont annyira emelkedik az adrenalin szintem, ami még pozitívan befolyásolja a teljesítményemet.

Milyen külső hatás kell neked a tökéletes versenyhangulat eléréséhez? Gondolok arra, hogy mostanában a legtöbb sportverseny szurkolók nélkül zajlik, ami elég lehangoló.

Nem érdekel, ki ül a lelátón, és hányan vannak. A rajt pillanatában és a versenyszám alatt teljesen kikapcsolok, semmit nem érzékelek és hallok a külvilágból. Minden elhalványul.

Nem eléggé, nálam inkább az van, hogy túl szerény vagyok. Például ha egy versenyen ajándékosztás van, biztos, hogy magam elé engedek mindenkit, és én megyek oda utolsónak a díjamért.

A célvonalnál viszont nem szokásod magad elé engedni a többieket.

Ezért is fekszik nekem az 1000 méter és a síkvízi versenyzés, mert ott nincs kontakt. Egy hosszútávú versenyen, például 5000 méteren elindítanak negyven versenyzőt, a fordulókban pedig állandó a verekedés. Nekem ehhez nem fűlik a fogam: én magamra koncentrálni szeretek küzdeni.

And if you ever found all-consuming love, could you give it up?

I cannot even consider this because love simply can't fall into my world or even into my universe. And this isn't easy, because boys usually start thinking of having a girlfriend, or at least spending time with girls at the age of 14-15. But I get up at 7 a.m., I eat, train, rest, train, eat, and sleep. Now that there is a rest period, I check my phone, but during training I rarely do it. On the one hand because I don't really have time for it,

Talking about solitude. How do you handle the unparalleled loneliness you must feel moments before the start of a race?

The second we put the boat on water before the race I lose every connection. Until the competition begins, I am completely alone in my world for 20-25 minutes. My opponents are on the water as well, we give each other the evil eye, and we circle one another like sharks, we no longer greet each other then. This isn't the best

Can you give exactly the same performance when there isn't a single soul around except for your opponents and when throngs of Hungarian fans are chanting your name from the stands?

Only the kayakers have to be there. Neither the stands, nor the weather or any other outside circumstance should influence me.

Every decent professional sportsman has an ego that could barely fit into a grand stadium, espe-

---

I DON'T USUALLY BREAK. IF I'M DEFEATED, I THINK OVER WHETHER I MIGHT HAVE MADE A MISTAKE WHILE PREPARING FOR THE RACE – CONCERNING MY TRAINING, MEALS, THE TIMING OF MY NUTRITIONAL SUPPLEMENT –, AND IF I DON'T FIND A MISTAKE, AND I USUALLY DON'T, I GO ON AND CONTINUE TRAINING JUST LIKE BEFORE, WAITING FOR THE NEXT CHALLENGE. IT WORKED THIS TIME, TOO.

---

and on the other hand, I don't want anything to distract me. At most, I check what the dietitian has written about my diet in Google Calendar.

Nowadays a phone is quite enough to split our focus.

I should focus my attention in one direction not only during competitions, but throughout the preparations as well. If I'm thinking that "wow, I saw a pretty girl on Instagram, should I write to her?", then I'm not concentrating on what I should. But family problems or actually anything else could throw me off, which is really not good. And this is especially true during competitions: you have to cut everything off and only focus on a single thing, the task ahead.

feeling, and I do become lonely. But it doesn't crush me. As the beginning of the race approaches, my adrenaline goes up just enough to positively affect my performance.

What outside influences do you need to be in the perfect mindset for a race? I mean, these days during most sport events there are no spectators, which is pretty depressing.

I don't care who or how many are in the audience. The moment the race commences and during the entire competition I cut everything off, I neither sense nor hear anything from the outside world. Everything fades into the background.

cially in individual events. How egocentric do you consider yourself to be?

I'm not egocentric enough, I rather tend to be too humble. For example when we receive gifts during a race, I let everyone else go before me, I'm the last to get my reward.

But you are not in the habit of letting others overtake you at the finish line.

That's why I'm good at the 1,000-meter and flatwater races, as there is no contact. In a long-distance race, such as 5,000-meter events, about forty kayakers compete, and there is constant fighting at every turn. I don't have the taste for it: I like fighting by concentrating on myself.

LIFE IS A BEAUTIFUL SPORT LACOSTE

LIFE IS A BEAUTIFUL SPORT LACOSTE

FASHION

**This
is Her
City**

FOTÓ/PHOTOGRAPHER **PEJKÓ GERGŐ** | STYLING **NYERGES ILONA** | SMINK/MUA **BELOVAI NÓRA** | HAJ/HAIR **LÁZÁR JÓZSEF** | MODEL MODEL **VARGA MARA**

EGY LÁNY A VÁROSBAN. EGY VÁROS A LÁNYBAN. MÁR ELINDULT, VAGY MÉG HAZA SEM ÉRT? CSAK AZ UTCÁK TUDJÁK. OSON, PÓZOL, NAGYZOL, LO-PAKODIK: AHOL MINDEN ÉPÜLET EGY TÜKÖR ÉS AHOL AZ ÖSSZES SIKÁTOR KIFUTÓ, OTT AZ UTCA A VISELET. BÁRHOL LEHET, MERT MINDENHOL OTTHON VAN: A VÁROSSAL ÖRÖKKÉ MEG- ÉS ÁT-RAJZOLJÁK EGYMÁST. KÖZBEN ŐSZ LETT, AZTÁN TÉL. ÉS AZ EGYETLEN BIZONYOSSÁG, HOGY EZ MEGMÁSÍTHATATLANUL, BETONSZILÁRDAN VÁLTOZIK. EZ AZ Ő VÁROSA.

A GIRL IN THE CITY. A CITY WITHIN THE GIRL. HAS SHE ALREADY LEFT, OR SHE HASN'T EVEN GOT HOME? ONLY THE STREETS CAN TELL. SNEAKING, POSING, SWAGGERING, SLINKING: WHERE EVERY BUILDING IS A MIRROR AND EVERY ALLEY IS A RUNWAY, THE STREET IS THE WEAR. SHE CAN BE ANYWHERE BECAUSE SHE IS AT HOME EVERYWHERE: SHE AND THE CITY DRAW AND REDRAW EACH OTHER FOREVER. MEANWHILE, IT WAS AUTUMN, THEN CAME WINTER. AND THE ONLY CERTAINTY IS THAT THIS IS IRREVERSIBLY AND CONCRETE-SOLIDLY CHANGING. THIS IS HER CITY.

NŐI ZAKÓ/BOYFRIEND FIT BLAZER **COS**
RÖVIDNADRÁG/SHORTS **ADIDAS**
ICON ÖV/BELT **DSQUARED (HEAVEN)**

A területen
időzárás széfek
működnek!

Videokamerával
védett és
felügyelt terület!

CSIPKÉS FELSŐ/MESH LONG SLEEVE TOP **RETROCK**
ALSÓNEMŰ/PANTS **DSQUARED (HEAVEN)**

SPORTRUHAZAT / ACTIVEWEAR HERON PRESTON (HEAVEN)
NAPSZEMLEVEG / SUNGLASSES PRADA (SUN AND EYE)

fashion street magazine

BÖRKABÁT/LEATHER PUFFER JACKET HUMANA
PULÓVER/SWEATER BALENCIAGA (HEAVEN)
RÖVIDNADRÁG/SHORTS ADIDAS
EDZŐCIPIÓ/SNEAKER BALENCIAGA (HEAVEN)

MELLÉNY ÉS PULÓVER/VEST AND SWEATER **COS**
SAPKA/HAT **TWINSET**

BŐRKABÁT/LEATHER JACKET STYLIST SAJÁTIA/STYLISTS OWN
FEHÉRNYELŐ/UNDERWEAR CALZEDONIA
FÜLBELVALÓ/EARRINGS KOCSOR ESZTER SARA
HÁRSZNYA/TIGHTS CALZEDONIA

fashion street magazine

STATEMENT KABÁT/BLACK PUFFER STATEMENT JACKET **RETROCK**
KÍGYÓBŐR CSIZMA/GREEN POINTED BOOTS **GIHADA**
FEHÉRNEMŰ/LINGERIE **WOMEN'S SECRET**

KÍGYÓBŐR CSIZMA / GREEN POINTED BOOTS **GIHADA**

fashion street magazine

KÖTÖTT FELSŐ/WOOL TOP **SUICO (LUXURY CARTEL)**
RAKOTT MŰBŐR MINISZOKNYA/FUX LEATHER PLEATED MINI SKIRT **ZARA**
CIPŐ/LOAFER **HERMES (LUXURY CARTEL)**
ZOKNI/SOCKS **COS**

ING/MESH BLOUSE **RETROCK**
JOGGER NADRÁG/JOGGING PANTS **ADIDAS ORIGINAL**
NYAKLÁNC/NECKLACE **VIVIENNE WESTWOOD**

NIGYO

2020 FW

KABÁT / COAT **HUGO BOSS**
KARDIGÁN / CARDIGAN **BENETTON**

PULÓVER ÉS FELSŐ/SWEATER AND SHIRT **LACOSTE**
SZOKNYA/SKIRT **MASSIMO DUTTI**
SAPKA/HAT **BENETTON**
ZOKNI/SOCKS **OYSHO**
SZANDÁL/SANDALS **MASSIMO DUTTI**

THE BODY SHOP

VISSZASZÁMLÁLÁS KARÁCSONYIG

Egy-egy törődő meglepetés december minden napjára.
Neked. Neki. A szeretteidnek.

Is Athens the New Berlin?

Athén az új Berlin?

BERLINRŐL MÁR ÉVEK ÓTA KÉT DOLGOT BIZTOSAN TUDUNK: AZT, HOGY EURÓPA NEM HIVATALOS MŰVÉSZETI KÖZPONTJA, ÉS AZT, HOGY KEZD BETELNI. MOST AZONBAN BEJELENTKEZETT EGY EGÉSZEN MEGLEPŐ VÁROS TRÓNBITORLÓNAK.

THERE ARE TWO THINGS ABOUT BERLIN WE HAVE KNOWN FOR SURE FOR YEARS: FIRST, THAT IT IS THE UNOFFICIAL ART CENTER OF EUROPE, AND SECOND, THAT IT IS ALMOST FULL. BUT NOW A VERY SURPRISING CITY SEEMS TO BE A USURPER OF ITS THRONE.

SZERZŐ / AUTHOR
TILLINGER ZSÓFI

Van valami szabályszerűség abban a szabálytalanságban, ahogy egy-egy város a művészetek központjává válik. A huszadik század előestéjén egy átlagos párizsi népszámláláson több művészeti -izmus született, mint csecsemő; a francia főváros azonban több évtized kreatív uralom után mégis après-garde-dá vált, és az új művészeti oázis New Yorkban talált magára a fém- és üvegdsungelek popkulturális, illetve társadalomkritikus modernitásában. A nyolcvanas évektől egy darabig Londonhoz került az újhullámos kánon, amit aztán Berlin a leomló falaival magához ragadott, és azóta nem is eresztett. Most azonban Európa nem hivatalos művészeti fővárosának új kihívója akadt, méghozzá egy egészen mehökkentő város

személyében: több (ezer) év szunynyadás után bemutatkozik a trónbitorló Athén új arca.

Miért van szabályszerűség abban, ahogy művészeti hubbá válik egy főváros? Mert akad pár egészen egyértelmű alkotóeleme, amellyel mind-egyik város rendelkezett, amikor kreatív központ lett. Például szegény volt, de vonzó. Eleinte mindegyik városnak volt egyfajta olcsó lepattant-sága, mint egy filléres ruhából elősejlő, gyönyörű test. A tökéleteshez nem lehet hozzátenni, a tökéletlent viszont fel lehet emelni; a stabil, biztonságos, gazdag és rendezett színpadon nincstere kortárs daraboknak, csak klasszikusokat lehet egyre drágább jelmezekben ismételni. Párizsnak ugyanúgy megvolt ez a szegény, kopott, félfrankos-vörösboros vonzereje, mint New

Yorknak a bedeszkázott külvárosi ablakokra graffitizett álmodozása, és Berlinnek, a szétbombázott és kettéválasztott Berlinnek a szabadon, saját arcát megrajzoló újraépítése.

A szabad önkifejezés, a vibráló modern művészeti élet, a hihetetlenül dinamikus nemzetközi összefolyás helyszíne így már nagyon sok éve Berlin, amely a már betelt táblát hirdető Londontól vette át közel három évtizede nem hivatalosan az Európa művészeti fővárosa titulust. Berlinbe tódultak a fiatal művészek a világ minden tájáról tanulni, alkotni, tanulni és alkotni, kollaborálni, új művészeti nyelveket kidolgozni, kísérletezni és teremteni. Egy évtizedekig fallal leválasztott várost újraépíteni, és a romok közül elképesztő művészeti energiákkal a magasba emelni.

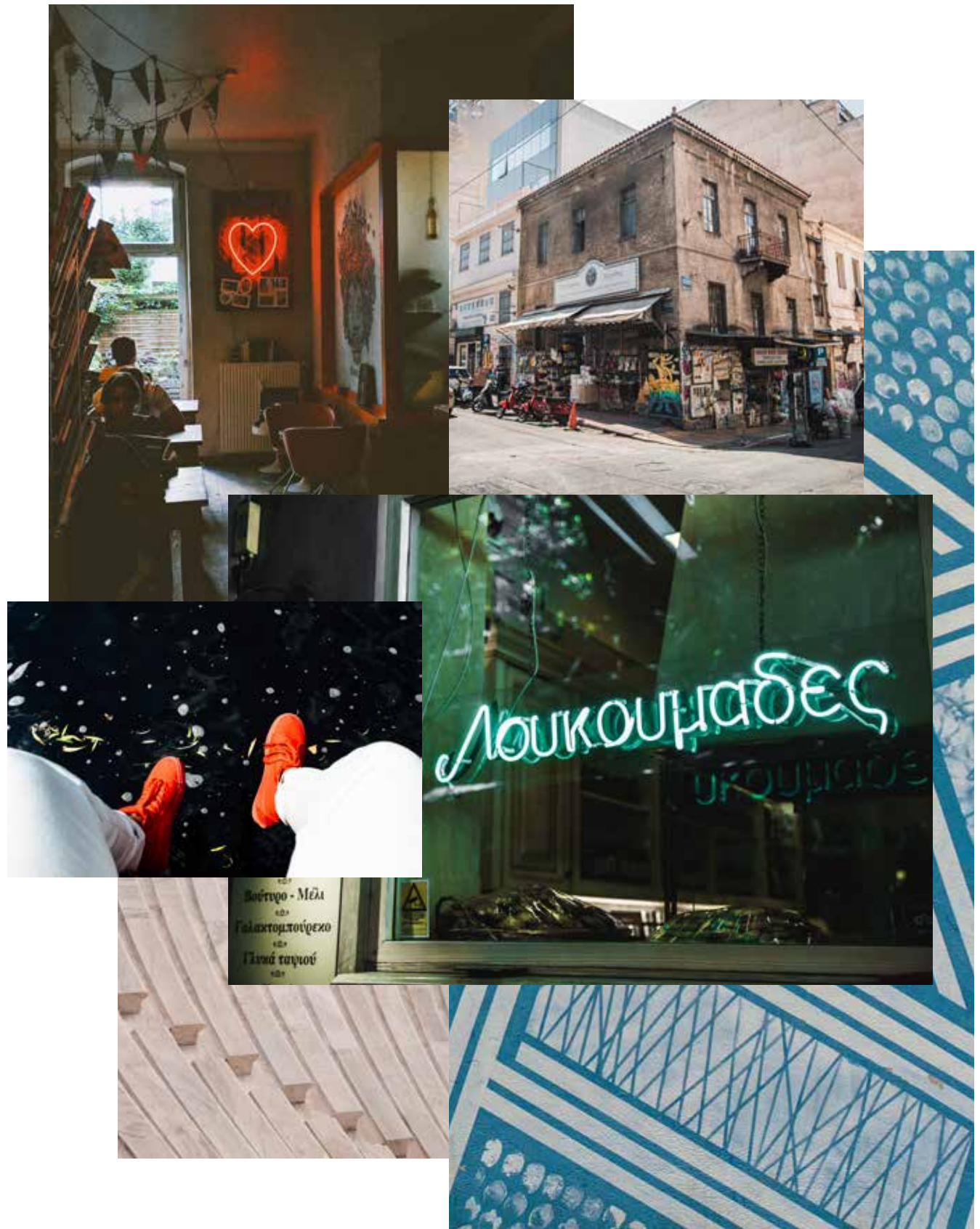

There is something regular in the irregularity of the way a city becomes the center of arts. On the eve of the 20th century, an average census in Paris showed the birth of more “isms” in art than babies. However, the French capital, after ruling for decades in the creative world, became *après-garde*, and the new art oasis found itself in the pop cultural and socially critical modernity of New York’s metal and glass jungle. From the eighties, London held the new wave canon for a while, then Berlin grabbed it with its collapsing walls, not letting it go ever since. And now the unofficial art center of Europe has a rather surprising contender: after years (millennia) of slumber, let us introduce the new face of the usurper Athens.

What is regular in the way a capital city becomes an art hub? There are a few quite obvious factors that appeared in each city when it came to be a creative center. For example, it was poor yet attractive. At first, each city had a sort of cheap, shabby quality like a beautiful body glimmering through cheap clothes. The perfect cannot evolve, while the imperfect can be elevated. There is no place for contemporary plays on a stable, safe, rich and organized stage, only the classics can be repeated over and over again in increasingly expensive costumes. Paris had this poor, worn-out charm with its half-franc wines, just as New York had its daydreams painted in graffiti on the boarded-up windows of suburbia, or Berlin, the bombed-out and divided city, its reconstruction that was free and creating its own image.

Thus Berlin has been a place for free self-expression, a vibrant modern art life and incredibly dynamic international confluence for many years now. Almost three decades ago, it took the title of the unofficial art center of Europe from London, a city filled with no-vacancy signs. Throngs of young artists from all over the world rushed to Berlin to learn, to create, to learn and create, to collaborate, to come up with the new languages of art, to experiment and to bring something into existence. To reconstruct a city divided by a wall for decades, and to elevate it from the ruins with amazing artistic energies.

Just as there is regularity in the way a city becomes an art center, the same is true for the reasons of their fall from power. And it seems the same thing that happens to every

Az a szabályszerűség pedig, ahogy művészeti központtá válik egy város, ugyanúgy megfigyelhető azokban az okokban, ahogy elhagyja egy várost a művészet. És úgy fest, Berlinnel is egyre inkább elkezdődött az, ami minden ennyire népszerű helyllyel megtörténik: a felértékelődött várossal járó dzsentrifikáció, majd az árak egekbe szökése miatt kicserélődő kreatív lakossággal kéz a kézben kicserélődő művészeti hang. A drágulással mindig veszít a művészet: porosodni kezd a lázadás, és kivész a progresszív, újító erő egy olyan közegekből, ahol a művészek térnyerése és sikeressége nem az alkotói géniuszon múlik, hanem hogy a művész ki tud-e fizetni egy lakás- és stúdióbérletet egy olyan városban, ahol konkrétan ezrek állnak sorban egy relatíve olcsón kiadó ingatlanért. Egy városban, ahol ennyire kiteszik a megtelt táblát, a tehetősebb galériáknak és alkotóknak lesz csak maradása, akiket pedig a tehetősebb művészeti intézmények vásárolnak meg, az eurósított művészet pedig lassan, akár évek alatt, de egy napon szinte biztosan vitrin mögé teszi önmagát.

A művészet pedig ilyenkor teljesen öntudatlanul építeni kezd: új színteret keres magának, amit meghódíthat és birtokba vehet. Ez az európai város pedig nagyon sok jóslat szerint nem más lesz, mint Athén.

Az európai kultúra ősi bölcsőjéről nem véletlenül rebesgetik az elmúlt két évben, hogy belőle lesz az új Berlin, Athén ugyanis pezseg a kreatív energiáktól, megengedhető áru, rengeteg lehetőséget rejt, emellett pedig olyan nyers és zabolázatlan, mint a legjobb fajta friss művészet.

Nicolas Bellavance-Lecompte, a Carwan Gallery alapítója és tulajdonosa például kifejezetten azért költözött Athénba, mert a görög főváros egyre inkább kreatív központtá válik.

place with such popularity has started in Berlin as well: the creative residents, hand-in-hand with the artistic voice, are being replaced because of the gentrification which comes with the city's added value and the skyrocketing prices. When prices rise, art always loses: rebellion begins to gather dust, and the progressive, innovative power disappears in a milieu where the success and recognition of artists don't depend on their creative genius but rather on whether they can rent an apartment or studio in a city where literally thousands wait in line for a relatively cheap property. In a city where the no-vacancy sign is a permanent fixture, only the wealthier galleries and artists may stay, who, in turn, are bought by the wealthier art institutions, and years may go by, but slowly but surely the art that is expressed in euros is closed behind a glass display.

But then, without any conscious effort, art begins to build: it searches for a new scene that can be conquered and possessed. This European city, according to numerous predictions, will be none other than Athens.

It is not by accident that for the last two years, the ancient cradle of European culture has been rumored to be the next Berlin, as Athens is bustling with creative energies, it has affordable prices, it holds endless possibilities, while being so raw and unrestrained like the best kind of fresh art.

Nicolas Bellavance-Lecompte, founder and owner of Carwan Gallery, for example, moved to Athens exactly because the Greek capital has been increasingly turning into a creative hub.

According to him, the low prices of real estate is a significant factor in Athens becoming such an emerging art center, as a lot of artists can no longer afford Berlin.

A KÉTEZRES ÉVEK ELEJÉN ÉLTEM BERLINBEN, ÉS MOST UGYANAZT A VIBRÁLÁST ÉRZEM ATHÉNBAN, MINT AMI AKKORIBAN BERLINRE VOLT JELLEMZŐ.

I LIVED IN BERLIN IN THE
EARLY 2000S, AND THE
VIBE WAS QUITE SIMILAR
TO WHAT IS HAPPENING IN
ATHENS NOW.

NICOLAS BELLAVANCE-LECOMPTÉ

A tulajdonos szerint az alacsony ingatlanárak is nagyon sokat számítanak abban, hogy Athén ennyire feltörekvő művészeti központtá válik, sok művész ugyanis már egyáltalán nem engedheti meg magának Berlint.

„Mind azt gondoltuk, hogy Lisszabon lesz az új Berlin, azonban Lisszabon inkább vált egyfajta fiskális mennyországgá, ahová a nyugodt és minőségi életért költöztek művészek és építészek. Athén mintha csak Csipkerózsika-álmát aludta volna az elmúlt tíz év gazdasági válsága alatt, és most felébredve újra készen áll a virágzásra” – mondja a tulajdonos, aki 2010-ben Bejrútban alapította meg a Carwan Galleryt, amely a Közel-Kelet első kortárs dizájn galériája volt. Bellavance-Lecompte egy éve költözött Libanonból Athénba, és szerinte a görög főváros egyik legizgalmasabb vonása az is,

a politikával és a társadalmi kérdésekkel: mindenkinek van véleménye. „De a frusztráció ellenére mindig van bennünk humor – és szerintem ez nagyon fontos, ugyanis az optimizmus a humorból táplálkozik. Ha elveszted a humorérzéked, minden összedől.”

Athénban emellett rengeteg az üres épület, ami Landy szerint mindig óriási előny, a művészek imádják az elfoglalható, ipari tereket, mivel egyszerre szolgálnak olcsó műteremként és potenciális kiállítóterként is. George Drivas görög művész, aki 2018-ban képviselte Görögországot a Velencei Biennálén, szintén egyetért: ő tíz évet élt a kilencvenes évektől Berlinben, és szerinte ugyanazok az energiák jellemzők most Athénra: apró, művészek alapította és vezette helyek bukkannak fel a város számos pontján. Szerinte még

THERE IS A HYPE AROUND ATHENS,

hogy ennyire közel van kelethez és nyugathoz egyaránt, ami a kultúrák lehenygerlő diverzitásából fakadóan inspiráló közeget teremt az alkotók számára.

Egy Athénban kiállító brit művész, Michael Landy is a város egzotikusságát emeli ki. „Az utcákon anarchisták és vastag graffitik. Az egyik pillanatban még a vacsorámat fogyasztom, aztán egyszerre egy csapat maszkos fickó a szemetesekkel kezd el vandálkodni. Az utcákat barikád alá vonták, a rendőrség könnygázt dobott a tömegre. (...) Athén egy kicsit törvényen kívüli. De ez az egyik legjobb dolog benne. Nagyon izgalmas hely.”

A művész egy négyszáz képből álló kiállítást nyitott meg Athénban, a Neon Galleryben. A galéria vezetője, Elina Kountouri szerint az athéniak nagyon szoros kapcsolatban állnak

sok görögnek a Parthenón a művészet, és nem értik a kortársakat, viszont ez a kreatív, lázadó művészi elme számára a lehető legjobb kihívás.

„Athén szegény, de szexi. Kicsit a harminc-egyven évvel ezelőtti Londonra emlékeztet. Valahol Athén egy kis falu is, mindenki ismer mindenkit. Nagyon jó a légkör, rengeteg művész költözött ide, akik már most az új Berlinként emlegetik, annyira vibrálóan kortárs a művészeti szcéna.”

Úgyhogy a változatos légkör, a művészeti buzz, a kiaknázatlan lehetőségek tárháza, az olcsó lakások, a remek időjárás és a kelet-nyugat közti fekvés mindmind Athén malmára hajtja a vizet, hogy Európa új művészeti központja legyen.

„Nagy a hype Athén körül – erősíti meg Kountouri –, és ez nem véletlen. Athén most szexi.”

“We all thought Lisbon was going to be the new Berlin but in the end it became more of a fiscal heaven destination as opposed to Athens, which has attracted artists, architects looking for a second home and many people just looking for a great quality of life. It's almost like if the city was sleeping for 10 years during the crisis and is now ready to bloom again”, said the owner, who founded Carwan Gallery, the first contemporary design gallery in the Middle East, in 2010 in Beirut. Belavance-Lecompte relocated to Athens from Lebanon a year ago, and he also believes that one of the most exciting aspects of the Greek capital is that it's close to both the east and the west, which creates an inspiring milieu for artists due to the overwhelming diversity of cultures.

mor, and this is what gives me hope – because optimism comes through humor. When you lose your sense of humor, that's when everything collapses.”

There are also lots of empty buildings in Athens, which, according to Landy, is a huge advantage, because artists love conquerable industrial areas, because they serve as a cheap studio, as well as a potential exhibition space. Greek artist George Drivas, who represented Greece at the 2018 Venice Biennale, agrees. He lived in Berlin for 10 years during the 90s, and he believes that the same energies are present in Athens now: tiny places founded and run by artists pop up all around the city. He says art, for many Greeks, is still the Parthenon, and they don't understand

IT'S TRUE. ATHENS IS SEXY NOW.

Michael Landy, a British artist exhibiting in Athens, also emphasized the exotic nature of the city. “The streets, home to anarchists, are thick with graffiti. One moment, I was enjoying some vegetarian food, the next, there were all these guys with masks and wheelie bins, and a riot was taking place. The streets were barricaded, and then the police started tear-gassing everybody. [...] Athens is slightly lawless. But that's one of the nicest things about it. It's a really exciting place.”

The artist opened an exhibition of 400 pictures in Athens, in the Neon Gallery. According to the director of the Gallery, Elina Kountouri, the Athenian people are very connected with politics and social issues, and everybody has an opinion. “But despite the frustration there is also hu-

the contemporary, but this is the best challenge for creative and rebellious artistic minds.

“Athens is poor, but sexy. In many ways, Athens reminds me of London 30, 40 years ago. It's quite small, everybody knows everybody. There's a good atmosphere, and all these younger foreign artists have been moving in, saying, ‘Athens is the new Berlin’, because there is such a vibrant contemporary art scene.”

So the diverse atmosphere, the artistic buzz, the untapped opportunities, cheap apartments, great weather and its location between east and west are all grist to the mills of Athens, so it may become the new art center of Europe.

“There is a hype around Athens, it's true,” agrees Kountouri. “Athens is sexy now.”

KARÁCSONY, AHOGYAN TE SZERETNÉD

Bemutatjuk a Lush 2020-as karácsonyi kollekciónját, tele zero waste, vegán és erőszakmentes termékekkel!

Bátran kijelenthetjük, hogy az idei év után mind megérdemeljük a kényeztetést! Termékfeltalálóink friss, hatékony, természetes összetevőkkel, és művészi gondossággal összeállított illóolajokkal és formulákkal felszerelve készülnek az ünnepekre. Kézzel készült, nagyrészt öntartósító különlegességeink közt mindent megtalálsz, amire csak szükséged lehet a kényeztető karácsonyhoz, beleértve az olyan közönségkedvenceket, mint a Snow Fairy-sorozat, a csodálatos, ünnepi hangulatú parfümöket, a látványos, környezetbarát csillámmal készült fürdőbombákat és a kádat habtengerré változtató szilárd habfürdőket is.

Csodaszép, előre összeállított ajándécsomagjaink között mindenki számára megtalálsz a tökéleteset - legyen szó karácsonyról vagy Mikulásról. Vagy inkább személyre szabott meglepetést szeretnél? Kreatív, környezetbarát, többször használható csomagolásaink segítségével bármilyen terméket tökéletes meglepetéssé változtathatsz, miközben a bolygónkra is vigyázol!

LUSH FRESH
HANDMADE
COSMETICS

FRESHEST
COSMETICS ONLINE

100%
VEGETARIAN

NAKED!
PACKAGING

Interview with Betta Lipcsei
Lipcsei Betta-interjú

From the Runway to the Field

Kifutóról a pálya szélére

FOTÓ/PHOTOGRAPHER OLEG BORISUK STYLING VARGA ANITA SMINK/NUA VIRÁG ZSÓFI

NŐKÉNT KARRIERT ÉPÍTENI EGY FÉRFIAK URALTA VILÁGBAN SOHA VÉGET NEM ÉRŐ FOLYAMAT, AHOL DUPLÁN KELL BIZONYÍTANI MINDEN ELISMERÉSÉRT. SZÉP NŐKÉNT PEDIG TRIPLÁN. LIPCSEI BETTÁNAK LEHET, HOGY AZ ELEJÉN SEGÍTETT A KÜLSEJE, DE A SPORTOK IRÁNTI BELSŐ, LEKÜZDHETTLEN SZENVEDÉLYE ÉS AZ EBBŐL TÁPLÁLKOZÓ TUDÁSA TARTJA A SZAKMÁBAN TÖBB MINT TÍZ ÉVE. A SPORTMŰSORVEZETŐ TÚLZÁSBA VITT ÖNÉRZETESSÉG ÉS KISEBBSÉGI KOMPLEXUSOK NÉLKÜL, VÁLLALT NŐIESSÉGGEL HELYEZI EL MAGÁT A KOORDINÁTARENDSZERBEN, ÉS ÉRVÉNYESÜL NŐKÉNT, NAGYON SZÉP NŐKÉNT EGY IGENCSAK FIÚS TEREPEN.

BUILDING A CAREER AS A WOMAN IN A WORLD DOMINATED BY MEN IS A NEVER-ENDING PROCESS, AND WE MUST MAKE TWICE THE EFFORT FOR ANY SORT OF RECOGNITION. OR THRICE AS AN ATTRACTIVE WOMAN. HER LOOKS MAY HAVE HELPED BETTA LIPCSEI AT THE BEGINNING, BUT SHE HAS REMAINED IN HER PROFESSION FOR OVER A DECADE BECAUSE OF HER KNOWLEDGE FUELED BY HER INSUPERABLE INNER PASSION FOR SPORTS. THE SPORTS PRESENTER WAS ABLE TO PUT HERSELF ON THE MAP WITHOUT AN OVERINFLATED SENSE OF PRIDE OR AN INFERIORITY COMPLEX, BUT WITH AN OPEN FEMININITY, AND TO SUCCEED AS A WOMAN, A VERY BEAUTIFUL WOMAN IN THE BOYS' CLUB.

SZERZŐ / AUTHOR
 REMÉNYI DIÁNA

Első körben oszlassuk is el a tévhitet azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi párod – Juhász Roland futballista – miatt vagy lelkes focirajongó, hiszen mind a karrier, mind a sport-szeretetet jócskán megelőzte a találkozásotokat.

Így van. A családban nálunk mindenki sportolt, kiskorunkban szinte minden hétvégén elmentünk valamilyen sport-eseményre szurkolni, ez volt a közös program. A focit különösen szeretjük, a bátyám is ezért lett labdarúgó, így nem véletlen, hogy fiús lány voltam. A sport szeretete teljesen természetes és magától értetődő módon ivódott belém akkor is, ha sokaknak furcsa, hogy lány létemre a foci a kedvenc sportom.

Fiús lányból hogyhogy mégis fotómodell lettél, és nem focista?

Focista nem akartam lenni attól függetlenül, hogy imádtam a játékot. A sztori egyébként tipikus: keresztanyámék Budapesten éltek, és amikor feljöttem hozzájuk látogatóba, leszóli-tottak az utcán, hogy lenne-e kedvem modelkedni. És volt. Megszerettem, mert azt éreztem, hogy önmagam lehetek, sokat utaztam, és megismertem egy csomó más kultúrát. Anyuék pedig örültek, hogy végre valami lányos dologgal is foglalkozom.

Miért szálltál ki végül?

Tíz éven át csináltam, és amikor 23 évesen elkezdtem dolgozni a Sport TV-nél, akkor egy darabig még párhuzamosan ment a kettő, de aztán nem tudtam, és nem is akartam kétfelé szakadni.

Hogyan kerültél a fotómodellek világából a sportműsorokhoz?

A Sport TV-n akkoriban volt egy magyar labdarúgással foglalkozó műsor, amelyhez női vendéget kerestek a férfi műsorvezetők mellé, egy idő után viszont nem tudtak kit hívni. Aztán beugrott valakinek, hogy van valami modell-lány, aki szereti a focit, és egy csomó meccsen kinn van, hívjuk be őt. Nagyon szeren-

csés vagyok, hogy engem választottak, így behívtak egy adásba, két adásba, később pedig elhívtak a *Harmadik félidő* című góllösszefoglaló műsor castingjára is. Jól ment, így én lettem Molnár Mátyás mellett a másik műsorvezető. Ilyen fiatalon egy két és fél órás élő adásba kerülni nem volt egyszerű, de rengeteget segítettek, amiért nagyon hálás vagyok az akkori kollégáimnak.

Komfortosan érzed magad a mélyvízben?

Alapvetően igen, főleg élő adásban. Megszoktam már, szeretem a stresszt, ami ezzel jár. Persze rengeteget bakizik az ember, de amikor reggel tízkor kezdesz, és mondjuk még késő este is adásban vagy, megkerülhetetlenek a kisebb-nagyobb gikszerék, malőrök.

Hét év a Sport TV-nél és lassan három év az MTVA-nál. Még mindig meglepődnek, amikor egy kérdés után kiderül, hogy maximálisan tájékozott és hozzáértő vagy a témában?

Most már nem annyira. Amikor kezdem, tíz évvel ezelőtt, biztos furcsa volt egy edzőnek, hogy egy ilyen fiatal lány fogja kérdezni a stúdióban. Nyilván az volt az első gondolata, hogy mit keres ő itt, minek szól bele a fiúk dolgába. Ma már talán jobban elfogadják a nőket akár a fociban, akár más férfias sportágakban, köszönhetően azoknak a kolléganőimnek, akikkel úttörő munkát végeztünk sportriporterként. Ennek köszönhető az is, hogy egyedüli nőként bekerülhettem a Budapesti Labdarúgó Szövetség Társadalmi Elnökségébe. **A szépség gyakran segíti az előmenetelt, azonban sokszor épp azért kell duplán bizonyítani, mert nem elég, hogy nő, de még szép is az illető. Ezzel a kombinációval hozzáértő pedig már biztos nem lehetsz, főleg nem egy férfiak uralta sportágban.** Ez így van, ilyen élményem már volt, nem is egy. Bejön a szövetség elnöke a stúdióba, a sminkszobában futunk össze először.

First of all, let's dispel the misconception that you are an avid football fan because of your current partner, footballer Roland Juhász, as you already had both your career and love of sports well before you first met.

That's right. In my family everybody did sports.

WHEN WE WERE LITTLE, WE WENT TO A SPORTS EVENT ALMOST EVERY WEEKEND, THIS WAS OUR FAMILY PROGRAM.

We especially like football, that's also why my brother became a football player, so it's no accident that I was a tomboy. The love of sports became an integral part of me in a natural and self-evident manner even if many find it strange that my favorite sport is football despite being a girl.

How come a tomboy became a photo model instead of a footballer?

Regardless of my love for the game, I didn't want to be a footballer. I have the usual story by the way: my godmother and her family lived in Budapest, and when I came for a visit somebody stopped me on the street and asked if I wanted to be a model. And I did. I came to love it because I felt I could be myself, I had the chance to travel and get to know many other cultures. And my parents were happy that I was finally doing something girly.

Why did you quit eventually?

I did it for ten years, and when at the age of 23 I started working for Sport TV, I did the two simultaneously for a while, but then I couldn't and wouldn't split in two.

How did you get from the world of photo models to sports programs?

At the time, Sport TV had a program on Hungarian football, and they were looking for girls in addition to the male presenter and the guests, but they couldn't really find anyone suitable. Then somebody remembered that there was this model girl who loves football and goes to a lot of matches, so let's call her in. And I went to a show, then two, and later I was invited to the casting of a so called goal summary program, Harmadik félidő ["Third Half"]. It went well, so I became the other presenter alongside Mátyás Molnár. It wasn't easy to get into a two-and-a-half-hour live broadcast at such a young age, but I got a lot of help, for which I am very grateful to my colleagues at the time.

Do you feel comfortable in deep water?

Basically yes, especially during live broadcast. I got used to it, I like the stress that comes with it. And of course we make a lot of blunders, but when you start at 10 a.m. and are still live late at night, small hitches and glitches are unavoidable.

You have almost 10 years of experience. Are people still surprised when they realize that you are absolutely well informed and competent in the topic in question?

Not really, not anymore. When I first started ten years ago, I'm sure the coach found it strange that such a young girl was standing on the sidelines of the field waiting to ask him about the match. "What is she doing here, why does she want to interfere with the boys' business?" was his first thought obviously. Thanks to all of my female colleagues with whom we have done pioneering work as sports reporters, nowadays women are perhaps more accepted in football or other masculine sports. That's also why I'm the only woman on the Social Board of the Budapest Football Federation.

Én csinosan felöltözve, szépen ki-sminkelve, ő pedig megrökönyödve kérdezi, hogy tényleg mi fogunk beszélni? Az interjú alatt aztán persze kiengedett, hiszen látta, hogy felkészült vagyok, nem kérdezek hülyeségeket, és alapvetően érdeklődve állok a témához. Ezeket az első köröket mindig le kell futni, főleg magas beosztású férfiaknál.

Nem érzed úgy, hogy egy szűk ruhával még mindig belekényszerítenek a tipikus női szerepbe attól függetlenül, hogy sportról kérdezel?

Ez nehéz kérdés, mert sokszor én is jobban érezném magam farmerben és sportcipőben, de egy stúdiófelvételnek meg kell adni a módját. A csatornának sem célja, hogy túl szexi ruhákban parádézzak, bár hozzáteszem, Olaszországban van olyan sportriporterhölgy, aki direkt ilyen ruhákban teszi fel az egyébként tök jó kérdéseit. És ez nem arról szól, hogy le vannak osztva a szerepek, hanem arról, hogy az alkalomhoz illően öltözünk, egy kötelező dress code-ról, ahol a férfiak nyakkendő, a nők magassarkút viselnek, mert ezzel a nézőket tiszteljük meg. Ha egy sporteseményről jelentkezek be, ott bőven elég egy fehér póló vászonnadrággal. Nem szeretem túlzásba vinni a feltűnőséget, inkább az eleganciára törekszem.

Milyen ruhában vagy igazán önmagad?

Én egy farmeres, edzőcipős lány vagyok. Abszolút abban érzem jól magam. Nyilván nagyon tudom élvezni azt is, amikor egy gálarendezvényre szépen fel lehet öltözni, hiszen nő vagyok. Ezek is jó pillanatok, és simán végigszenvedem az estét egy tizenkét centis túsarkúban, de a minden napokban a kényelemre törekszem.

Milyen egy átlagos munkaheted?

Abszolút rendszertelen. Van, hogy sűrűbb egy hét, és van, hogy valamivel lazább, de mindig nagyon vál-

tozatos, hiszen élő adások és külsős riportok is tarkítják a programot. Ráadásul nem sztenderd munkaidőről beszélünk, hiszen olykor hajnal öttől már dolgozunk és előfordul, hogy késő éjjel végzünk.

A sportesemények pedig általában hétvégén vannak. Nehezen viseled a szakmával járó rendszeretelenséget?

Nem, mert szenvedélyesen szeretem azt, amit csinállok. A sporttal csak így lehet foglalkozni. Itt nincs hétvége, itt nincs ünnep, mindig nyomon kell követned az eseményeket, ez nem úgy van, hogy hétfőtől-péntekig a sporttal foglalkozol, aztán meg nem.

Te magad rendszeresen sportolsz?

Szeretnék, de a rendszeresség mindig csak egy álom. Arra azért törekszem, hogy a heti három alkalom meglegyen. Nagyon szeretek futni, de hűvösebb időben már nem járok ki, a futópad pedig unalmas, úgyhogy most pilatesre járok. Szükségem van rá, egyrészt, mert jobban érzem magam, másrészt pedig hajlamos vagyok a hízásra.

Ezt azért nehéz elhinni.

De, tényleg! Ha nem figyelek, simán felszalad négy-öt kiló, és azt nem szeretem. Nem azért, mert a tévében dolgozom, és ott jól kell kinézni, hanem mert nem érzem magam komfortosan a bőrömben.

A kamera tényleg kövérít?

Abszolút, ne viccelj! Mindig ezzel nyugtatom magam, amikor visszanevezem a műsoraimat.

A televíziós hivatás mellett a Miss Balaton egyik szervezője is vagy. Elég nagy a kontraszt a sport- és a szépségversenyek között. Az egyiknél a teljesítmény dönt, a másiknál a szubjektív vélemény.

A lányok erre is úgy tekintenek, mint egy versenyre. Nyilván nem lehet párhuzamot vonni a kettő között,

Beauty often helps to advance, nevertheless women usually have to prove themselves twice as much, especially when we are not just talking about any woman but a beautiful woman. And with a combination like this, you definitely cannot be competent, especially not in a sport dominated by men.

That is true, I've had experiences like this more than once. The President of the Federation came into the studio and we met for the first time in the makeup room. I was all dressed up with perfect makeup, and he asked me with astonishment if it was really the two of us that were going to talk. During the interview he relaxed of course, because he saw that I had come prepared, I wasn't asking stupid questions, and I had a genuine interest in the topic. I always have to go through these hoops, especially with men in high positions.

Don't you feel that you are still forced into a typical female role with a tight dress despite the fact that you are asking questions about sports?

This is a difficult question because often I would also feel better in a pair of jeans and sneakers, but studio filming still has to be done in style. The channel doesn't want me to pose in too sexy clothes, either, but I should add that there is a female sports reporter in Italy who asks her otherwise very relevant questions in clothes like this on purpose. And this is not about pre-assigned roles, but about dressing appropriately for the occasion, about a mandatory dress code with a tie for men and high heels for women, because that's how we honor the viewers. When I'm live on site of a sports event, it is perfectly enough to wear a white T-shirt and linen pants. I don't want to stand out too much, I rather aim to be elegant.

**MA MÁR TALÁN JOBBAN ELFOGADJÁK A NŐKET A FÉRFIAS
SPORTÁGAKBAN. ENNEK KÖSZÖNHETŐ AZ IS, HOGY
EGYEDÜLI NŐKÉNT BEKERÜLHETTEM A BUDAPESTI
LABDARÚGÓ SZÖVETSÉG TÁRSADALMI ELNÖKSÉGÉBE.**

NOWADAYS WOMEN ARE PERHAPS MORE ACCEPTED IN
FOOTBALL OR OTHER MASCULINE SPORTS. THAT'S ALSO
WHY I'M THE ONLY WOMAN ON THE SOCIAL BOARD OF
THE BUDAPEST FOOTBALL FEDERATION.

és nem is kell, de számukra ez akkor is az. Ők is keményen dolgoznak, hiszen a tökéletes alakot sem könnyű elérni, vagy megtanulni a kamerák előtti mozgás koreográfiáit. Hat éve vagyok a Miss Balaton család tagja, és ha nem hinnék abban, hogy ez sokkal több, mint egy szépségverseny, nem tudnék szívvel-lélekkel részt venni benne.

Miben lehet több egyik szépségverseny a másikinál?

Egyrészt más a megközelítése és mélyebb a mondanivalója. Mi évekre visszamenőleg is foglalkozunk a lányokkal, ha azt látjuk, van bennünk ambíció azon kívül, hogy egyszer megnyertek egy szépségversenyt. Mert azzal még semmi nem történik.

SZENVEDÉLYESEN SZERETEM AZT, AMIT CSINÁLOK. A SPORTTAL CSAK ÍGY LEHET FOGLALKOZNI.

Másrészt a versenyen túl van egy sor kiegészítő rendezvényünk és egyéb megjelenéseink, ahol a lányoknak kell képviselniük a brandet, így nekünk is az a cél, hogy a nyertes a szépségen túl másban is vállalható legyen.

Mind a fotómodellkedés, mind a műsorvezetés izgalmas pálya. Mi segített abban, hogy válassz a kettő között?

A belső szenvedély. Nagyon örültem, amikor jött ez a lehetőség a Sport TV-nél. Élveztem a modelléveket, sokat utaztam, jó élményekkel gazdagodtam, de a belső vágy, hogy mi szeretnék lenni és miben érezném jól magam, abszolút a tévé felé húzott. És nem elsősorban a szereplés iránti vágy, hanem a sport szeretete miatt.

In what kind of clothes are you really yourself?

I'm a jeans and sneakers kind of girl. I'm happy wearing those, absolutely. I can obviously really enjoy dressing up for a gala event as well, I'm a woman after all. These are good moments, too, I can easily suffer through an evening in four-and-a-half-inch heels, but in everyday life I go for comfort.

What does an average workweek look like for you?

We work 3 days a week in rotation with my colleagues, which may seem short, but when we talk about 9-hour workdays with several live blocks occasionally interspersed with on-site reports on outside locations, it's not so short. And we are not talking about standard working hours, as when I work in the afternoon, I start at 2 p.m. and finish at 11.

And sports events usually take place at the weekend. Do you find it difficult to handle these irregularities?

No, because I passionately love my job. That's the only way to work with sports. There are no weekends, no holidays, you always have to follow the events, it's not like you're into sports from Monday to Friday and then you aren't.

Do you do sports regularly?

I would love to, but regularity is always just a dream. I still try to make sure that I do sports 3 times a week. I really love to run, but when it's colder, I don't go out, and the treadmill is just boring so now I do Pilates. I need it because it makes me feel better and I also gain weight easily.

That is quite hard to believe.

It's true! If I don't pay attention, I gain 9-11 pounds very quickly, and I don't like it. Not because I work for a TV channel and I have to look good there, but because I don't feel comfortable in my own skin.

Does the camera really add weight?

Are you kidding? Absolutely! I always comfort myself with this when I re-watch my shows.

In addition to TV, you are also one of the organizers of Miss Balaton. There is a huge contrast between sports competitions and beauty pageants. In the former performance matters, in the latter, subjective opinion.

The girls look at this as a competition as well. The two obviously cannot be compared, and that's fine, but for the girls it's still a competition. They also work hard, as having a perfect figure or learning to move for the cameras aren't easy, either. I've been a member of the Miss Balaton family for 6 years, and if I didn't believe that it is much more than a beauty pageant, I wouldn't be able to put my heart into it.

How can one beauty pageant be more than the other?

On the one hand, it has a different approach and a deeper message. We work with the girls for years if we see that they have ambitions beyond having won a pageant once. Because that achieves nothing. However, we support those who have potential and help them to reach their goals. On the other hand, aside from the pageant, we have several other events and appearances during which the girls have to represent the brand, so it is also our goal to make the winner more than just beauty.

Both photo modeling and TV are exciting professions. What helped you choose between the two?

Inner passion. I was very happy when I got this opportunity from Sport TV. I enjoyed my years as a model, I traveled a lot, gained good experiences, but my inner desire about what I'd like to do and what would make me happy clearly pulled me towards TV. And not primarily because I wanted to be on TV, but because of my love of sports.

SUGARBIRD
BUDAPEST

SUGARBIRD
BUDAPEST

SUGARBIRD
BUDAPEST

SUGARBIRD
BUDAPEST

SUGARBIRD
BUDAPEST

SUGARBIRD

THE HOUSE OF SUGARBRANDS

CZUKORMADAR™
HUNGARIAN HERITAGE

BUDAPEST
EST. 2007

WWW.SUGARBIRD.COM

The Sun of York

York napsütése

SZERZŐ / AUTHOR
IZING RÓBERT

Amikor a Fashion Street magazin főszerkesztője októberben felkért egy miniesszé megírására, éppen egy New Yorkban élő, de a járvány miatt Budapesten telelő exmodell-újságíróval ültem egy Nagymező utcai étteremben. Be nem állt a szánk. Szóba került Trump, a CNN, a majdnem kihalt Manhattan, az amerikai vízumszerzés kvázi lehetetlensége, még ezer téma, és némi párhuzamot is vontunk a kiüresedett Lower East Side és a kiüresedett bulinegyed között. A hiány ott fájdalmas a leginkább, ahol máskor nagy örvényekkel kavarg az élet.

Pár nappal azt követően, hogy főszerkesztőként több hónapnyi megfeszített munka után leadtam a saját magazinomat, bevallom, cseppet sem tomboltak bennem a kreatív energiák. Két lábon járó Lower East Side voltam. Úgy éreztem, egy-két hétig a kötelező munkamennyiség mellett semmi extrát nem akarok, és teljesen elégedett leszek, ha a következő napokban végighaknizom rég nem látott ismerőseimet.

Írni eszem ágában sincs. Kizárt.

Pár borral és egy órával később már a bulinegyedet róttam, volt még két órám a következő találkozómig, ahol újabb izgalmas emberek és – remélhetőleg – újabb zamatos borok várnak rám.

When the editor-in-chief of Fashion Street magazine asked me to write a short essay in October, I was sitting in a restaurant on Nagymező Street with an ex-model/journalist living in New York but spending the winter in Budapest because of the pandemic. We couldn't stop talking. We discussed Trump, CNN, the almost completely deserted Manhattan, the quasi impossibility of getting a US visa, and a thousand other topics, and we even compared the empty Lower East Side and the empty party quarter of Budapest. This emptiness is most painful where life is usually turbulent.

I admit that creative energies did not rage in me after several months of hard work as the editor-in-chief of my own magazine I had just finished a few days earlier. I had become a walking, talking Lower East Side. I felt I didn't want to do anything more than my compulsory workload for a week or two, and over the next couple of days I would be perfectly happy to just catch up with friends I hadn't seen in ages.

I didn't have the slightest intention of writing. No way.

A couple of hours and glasses of wine later, I was roaming the party quarter and had two hours until my next meeting, during which other exciting people, and hopefully, rich glasses of wine awaited me.

Aztán a vigasztalan októberi esőben azon kaptam magam, hogy elgondolkodom, miről is írnék, és egy Shakespeare-idézet ugrott be. Nem, nem ismerek sok Shakespeare-idézetet, ez is gellerből, egy Steinbeck-regényből talált meg, és azért jutott eszembe, mert koronavírus-járvány van. Tartósan. Makacsul. Nem a Kisdiófa utcában ébredtem rá, hogy az idei lesz életem leghosszabb tele, de az esőtől csillogó aszfaltos utcán, a pocsolás hidegben ismét belém villant a dermesztő felismerés.

Ez lesz a leghosszabb tél.

És innen jött Steinbeck és Shakespeare és a *Roszkedvünk tele*. Kezdttem csontig átfagyni a plusz nyolc fokban csatangolástól, tiszta posztmodern Holden Caulfield, úgyhogy betértem egy helyre, ahol a járvány előtt mindig annyian voltak, mintha ingyen osztogatnák az Omnipollót. A bár most ön maga szellemvárosává süllyedt, virtuális ördögszekerek gurultak az üres szék-lábak között. Két amerikai az 1944-es partraszállók elszántságával gyözködte a szomorú pultoslányt, hogy legalább egyszer mosolyodjon el. Ellentétben a Wehrmachtal, a hölgy ellenállt az offenzívának. Egy részeg ember jött be kötekedni, majd miután belátta, hogy nincs kibe, megrendülten kiment. A hangfalakból a legnyomorultabb techno szólt, amit csak el lehet képzelni. Ez egy nekem való hely, gondoltam. Sört kérek!

Shakespeare azért lenne jó téma egy ilyen cikkhez, morfondíroztam magamban, mivel 1564-ben mindössze pár hónapos volt, amikor bubópestisjárvány ütötte fel a fejét a szülővárosában, ami a lakosság egynegyedét el is pusztította. Sőt, felnőtt életét is végigkísérte a pandémia: a következő negyven évben nem kevesebb mint tizenhét pestishullámot élt meg. Irodalmi legendák és – ami még fontosabb – 2020-as mémek szerint a *Lear királyt* és az *Antonius és Kleopátrát* is karanténban írta, ami csendes, *resting bitchface* kritikája mindenkinek, akinek

2020-ban a legnagyobb teljesítménye az volt, hogy egy nap alatt megnézte a *Tiger King* összes epizódját.

„York napsütése rosszkedvünk telét tündöklő nyárrá változtatta át”, idéztem fel magamban a *III. Richárd* első sorát, de az is lehet, hogy félhangosan mor-moltam a New England IPA-m fölött. Vannak ilyen esték. Az amerikaiak vereségüket beismerve elhagyták a pubot, D-Day helyett Vietnam. „York napsütése rosszkedvünk telét tündöklő nyárrá változtatta át”, ismételtem meg. Gyönyörű. Micsoda zene ez a sor.

Hogy milyen fontos művek születnek a 2020-as koronavírus-járvány idején, még nem tudni, a kreatitásnak egyelőre csak kisebb, 21. századhoz méltó, szükségszerűség hozta megoldásaival találkozhattunk. Fáklyák nincsenek, csak csillagszórók. Az olasz Vogue élen járt az alkalmazkodásban: előrukkoltak olyan borítóval, amin egészségügyi dolgozók szerepeltek, továbbá amatőrök fotózták és rajzolták, mellette pedig teljesen fehér volt. (A semmi mint valami.) Aztán Manami Szaszaki, egy japán művész pirítósokra pingált csendéleteket – hogy egy kisebb kaliberű teljesítményt is említsek. Aligha lesz bármelyik is olyan maradandó alkotás, mint a *Lear király*, de kétségtelen, hogy a mögöttük álló személyek aktívak voltak, és nem csak a falat vagy a Netflixet nézték. Aztán vannak még félbemaradt kísérletek is. Az önkéntes bezárkózás idején párommal együtt nagy lendülettel fogtunk bele egy fiktív karanténnapló megírásába, de fejünként öt-hat oldalnyi szöveg megírása után a projekt csendesen kimúlt. Azóta sem szeretünk beszélni róla, mintha egy kellemetlen emlék lenne, amit túl fájdalmas felemlgetni.

Ismét az utcán voltam, ahol a hideg kezdett egyre drámaibb, már-már macbethi méreteket ölteni, jeges és esős előfutáraként annak, mit tartogat számunkra a leghosszabb tél. Shakespeare a *Lear királyt* valószínűleg 1604-ben írta, így

Then in the inconsolable October rain I caught myself thinking of what I would like to write about. A quote from Shakespeare suddenly flashed on me. No, I don't know a lot of Shakespeare quotes, this one also simply ricocheted off a Steinbeck novel and struck me because of the coronavirus pandemic. Permanently. Stubbornly. It wasn't on Kisdiófa Street I realized that this would be the longest winter of my life, but on that asphalt street glistening with rain, in the sodden cold, I came to this chilling realization once again.

This will be the longest winter.

This is where Steinbeck and Shakespeare and the winter of our discontent came from. Like a postmodern Holden Caulfield, I was chilled to the bone after walking around in 8 degrees Celsius, so I decided to go to a place which, before the epidemic, had always been as crowded as if they were handing out Omnipollo beers for free. But the bar has sunk to become its own ghost town, and virtual tumbleweed was blown across the empty chairs. Two Americans, with the determination of the 1944 landing party, tried to convince the sad barmaid to smile at least once. Unlike the Wehrmacht, the lady resisted the offensive. A drunk man came in to make trouble, but when he realized that there was no one around he left rather shaken. The most miserable techno imaginable was pounding from the stereo. “This is the place for me!”, I thought. “A beer, please!”

Shakespeare would be a good topic for such an article, I thought to myself, because he was only a few months old in 1564 when the bubonic plague appeared in his hometown, killing a quarter of the population. In fact, his whole adult life was hounded by the pandemic: over the next forty years, he experienced no less than seventeen waves of the plague. According to literary legends, and more importantly, 2020 memes, he wrote both *King Lear* and *Antony and Cleopatra* in

Ez lesz a leg-hossz-szabb tél.

This will be the longest winter.

quarantine. Just a quiet, resting bitch-face critique of everyone whose greatest achievement in 2020 was to watch every episode of Tiger King in one day.

"Now is the winter of our discontent made glorious summer by this sun of York." I recalled these first lines of Richard III, but I may have also murmured it to no-one in particular over my New England IPA. There are nights like this. Admitting their defeat, the Americans left the pub, replacing D-Day for Vietnam. Now is the winter of our discontent made glorious summer by this sun of York, I repeated. Beautiful. How musical this line is.

It is not yet known what important works are born during the 2020 coronavirus pandemic, so far we have only come across the smaller solutions of creativity brought about by necessity, worthy of the 21st century. There are no torches, only sparklers. The Italian Vogue was among the first to adapt: they came up with a cover that 1. featured healthcare professionals 2. was photographed by amateurs 3. was drawn 4. was completely white. (Nothing as something.) Then Manami Sasaki, a Japanese artist, painted still lifes on toasts - to mention a smaller-caliber achievement as well. These will hardly be timeless pieces like King Lear, but there is no doubt that instead of just watching the wall or Netflix, these people were active. And then there are the half-finished experiments. During our voluntary lockdown, we set out with my partner to write a fictitious quarantine diary with great enthusiasm, but after writing 5-6 pages each, the project quietly passed away. We still don't like to talk about it, as if it's an uncomfortable memory, too painful to mention.

I was in the street yet again, where the cold began to assume more and more dramatic, almost Macbethian proportions, as an icy and rainy forerunner of what the longest winter has in store for us. Shakespeare probably wrote King Lear

in 1604, so the historical events of the previous year were certainly still vivid in his memory, I pondered as I turned onto Kertész Street. England was paralyzed by an exceptionally deadly wave of the plague in 1603. Elizabeth I died. The coronation of the new king, James I had to be postponed because of the epidemic. Theatres were closed by the Tudor version of CDC. The 40-year-old author had every reason to be unfocused, yet he created masterpieces one after the other. How did he do it? A perfectly reasonable question.

In early October, I met Albert-László Barabási, a renowned network researcher teaching at Harvard. We were at the Ludwig Museum, and naturally we talked about the pandemic, too. I asked him how the quarantine had affected his mental health. "I had never worked so much before", he replied. "Usually I commute to my workplace, and since I didn't have to, I worked instead of driving". If I wrote the article for Fashion Street, this could be in it. Just like another interviewee of mine, a restaurant owner in Buda, who used the shutdown caused by the pandemic to renovate his restaurant from about one hundred million forints. Many excellent examples prove that there are those among us who are quite active, instead of collapsing, in the midst of a collective trauma. According to John Cleese, founding member of Monty Python and the funniest person in England, creativity isn't some mystical, inspired state but an operational strategy, and if we believe him - I do - being creative is rather a conscious decision than a matter of accidental luck - whether there is an epidemic or not.

It wasn't 9 o'clock yet when I planted myself by the window of a café on Kertész Street. I couldn't believe my eyes. Inside, a band of three men in their sixties played energetic folk music with double bass, violin and zither, while three or four young couples

clung together and danced to the vigorous music. Skirts were spinning, boot legs were shining. All this in the 7th district, at the edge of the clinically dead party quarter. Without the pandemic, the place would have been filled with Englishmen enjoying their stag night, but this strange, unlikely company of old and young people merged in the music and smuggled a spark of life into the aphasic disillusionment of 2020. Suddenly I found myself on the edge of some endless darkness, and the puzzle pieces of the evening began to swirl in me. “Where could the Americans be now?”, I wondered. “Has the barmaid smiled yet? Has the drunk troublemaker found his happiness? When will the Lower East Side be overflowing with people again? Will Trump be reelected? When is this going to end? And will I write the article for Fashion Street?”

If I wrote it, I decided, the title would be *The winter of our discontent*. An obvious metaphor of our inglorious year of 2020 and the trials that still lie ahead. In fact, if I come to think of it, it can even work as a symbol of creative wannabes like me who are still searching for their paths, weakening in their search. But then as I watched the dancers, I began to spin and fly with them in the warm lights, and I thought of John Cleese and leaving it all behind: this pessimism, Trump, Black Lives Matter, controversial storybooks about acceptance and their politically motivated destruction, the progressive and the backward, politicians and parties, the pandemic and the latest numbers, masks, hand sanitizers, #stayathome, fake hashtags and this whole caboodle, and in my heart I had already given a different title to this improbable piece I might not even write.

Something more positive. Another part of this wonderfully pure and timeless Shakespearean quotation.

What a twist.

What a crazy twist, indeed.

minden bizonnyal élénken éltek benne az egy évvel korábbi történelmi események, gondoltam, miközben bekanyarodtam a Kertész utcába. 1603-ban kiemelkedően halálos pestishullám bénította meg Angliát. Meghalt I. Erzsébet. Az új király, I. Jakab megkoronázását el kellett halasztani a járvány miatt. A színházakat bezárta az operatív törzs Tudor-verziója. A negyvenéves szerzőnek minden oka meglett volna, hogy defókuszált legyen, ehelyett sorban ontotta magából a mesterműveket. *A hogyan volt képes rá?* egy teljesen indokolt kérdés.

Október elején a Ludwig Múzeumban találkoztam Barabási Albert-Lászlóval, a Harvardon tanító neves hálózatkutatóval. Természetesen szóba került a járvány is, és megkérdeztem, hogyan hatott a karantén a mentális állapotára. „Soha nem dolgoztam ennyit”, érkezett a válasz. „Máskor ingáznunk kell a munkahelyemre, és mivel ez most kimaradt, autózás helyett dolgoztam”. Ha megírnám a cikket a Fashion Streetnek, ez benne lehetne. Egy másik interjúalanyom szintén, egy budai étteremtulajdonos, aki a pandémia okozta leállást arra használta fel, hogy mintegy százmillió forintból felújítsa az éttermét. Sok remek példa bizonyítja, hogy vannak, akik egy kollektív trauma közepette sem omlanak össze, hanem aktivizálják magukat. John Cleese, a Monty Python alapítótagja, és Anglia legszellemesebb embere szerint a kreativitás nem valami misztikus, ihletett állapot, hanem egy működési stratégia, és ha hiszünk neki – én hiszek –, akkor kreatívnak lenni sokkal inkább tudatos döntés, mint véletlen szerencse kérdése – akár járvány van, akár nincs.

Még nem volt kilenc óra, amikor lecövekeltem egy Kertész utcai kávézó kirakata előtt. Alig hittem a szememnek. Odabent egy háromfős, hatvanas férfiaktól álló banda energikus népzenet húzott nagybögővel, hegedűvel és citerával, három-négy fiatal

pár pedig egymásba kapaszkodva táncolt a lendületes muzsikára. Pörögtek a szoknyák, fénylettek a csizmaszárak. Mindez a VII. kerületben, a klinikai halál állapotában lévő bulinegyed szélén. Ha nincs a járvány, ők valószínűleg nem értek volna be a legénybúcsúzó angoloktól, de ez a furcsa, idősekből és fiatalokból álló valószínűtlen társaság összeolvadt a zenében, és szikrányi életet csempészett 2020 afáziás kiábrándultságába. Hirtelen valami végtelen sötétség partján találtam magam, és az este puzzledarabkái kezdtek kavarni bennem. Hol járhatnak az amerikaiak, tűnődtem. Elmosolyodott már a pultoslány? A kötekedő részeg megtalálta a boldogságát? Mikor lesz újra tele a Lower East Side? Trumpot újraválasztják? Mikor ér véget ez az egész? És vajon én megírom a cikket a Fashion Streetnek?

Ha megírnám, az lenne a címe, hogy *Rosszkezdünk tele*, határoztam el, egyértelmű metaforájaként 2020-as dicstelen évünknek és a még előttünk álló megpróbáltatásoknak. Sőt, ha jobban belegondolok, ez a hozzám hasonló, utat kereső és a keresésben elgyengülő kreatív wannabe-k szimbólumaként is megállja a helyét. De aztán a táncolókat néztem, én is ott pörögtem és repültem velük a meleg fényekben, és John Cleese-re gondoltam, meg hogy hagyjuk már a pesszimizmust, Trumpot, a Black Lives Mattert, a megosztó mesekönyveket, a darálókat, a progresszíveket, a maradiákat, a politikusokat, a pártokat, a járványt, a napi adatokat, a maszkokat, az alkoholos kézfertőtlenítőket, a #maradjotthon, a hazug hashtageket, szóval ezt az egész miskulanciát, és lélekben már egy másik címet adtam ennek a talán meg sem születő irománynak.

Valami pozitívabbat. Ami egy másik része ugyanennek a csodálatosan tisztá, időtlen Shakespeare-idézetnek.

Micsoda csavar. Micsoda örületes csavar, kérem szépen.

OFFICE SHOES

CALVIN KLEIN

POLO
RALPH LAUREN

KARL
LAGERFELD

Timberland

GANT
FOOTWEAR

GUESS

TOMMY HILFIGER

UGG

LACOSTE

DKNY

Pepe Jeans
LONDON

REPLAY

CONVERSE

Buffalo

www.officeshoes.hu

KARL
LAGERFELD

Rosehill Sun

MIKOR MINDEN BEZÁR ÉS A VILÁG LEHETETLENRE ZSUGORODIK, KÖNNYEN HISSZÜK AZT, HOGY MINDEN ELVESZETT. EDDIGI ÉLETÜNK KALLÓDÓ KÉPESLAPKÉNT KERING VALAHOL, ÉS MINDEN NAP VÁRJUK, HOGY CSÖNGESSEN VELE A POSTÁS. DE NEM JÖN. MARADT ÍGY BÁRMINK? IGEN. MI. MI MARADTUNK MAGUNKNAK: MI ÉS A TÖRTÉNETEINK, A VÁGYAINK ÉS A NEVETÉSÜNK, A JÁTÉKAINK ÉS A GONDOLATAINK. NEKED ÉN ÉS NEKEM TE. ÉS HA MI MARADUNK EGYMÁSNAK, AKKOR MINDIG VAN HOVÁ ÉPÍTENI.

WHEN EVERYTHING CLOSES AND THE WORLD SHRINKS IMPOSSIBLY, WE EASILY THINK THAT ALL IS LOST. LIKE POSTCARDS ADRIFT, OUR LIVES ARE ORBITING SOMEWHERE WHILE WE ARE WAITING FOR THE POSTMAN TO DELIVER IT BACK. BUT HE'S NOT COMING. IS THERE ANYTHING LEFT FOR US? YES. US. WE ARE LEFT FOR US: OUR STORIES, OUR DESIRES AND LAUGHTERS, OUR GAMES AND OUR THOUGHTS. I AM FOR YOU AND YOU ARE FOR ME. AND IF WE STAY FOR EACH OTHER, THERE IS ALWAYS SOMETHING TO BUILD TOWARDS.

FERNANDO PESSOA PORTUGÁL KÖLTŐ GONDOLATAIVAL.
WITH THOUGHTS FROM PORTUGUESE POET FERNANDO PESSOA.

TRIKÓ/TANK TOP **HUGO BOSS**
NADRÁG/TROUSERS **COS**
KARDIGÁN/CARDIGAN **EMPORIO ARMANI**

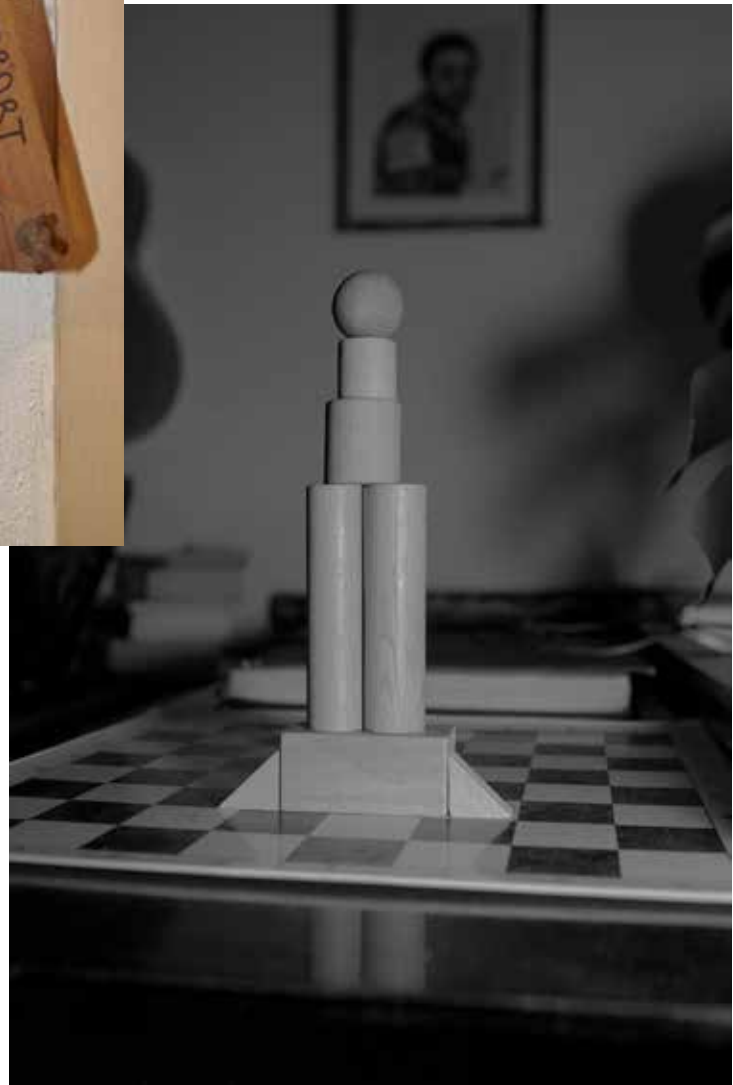
GARBÓ/TURTLENECK **COS**
OTTHONKA/ROBE **VINTAGE**

TRIKÓ/TANK TOP **HUGO BOSS**
NADRÁG/TROUSERS **COS**
BAKÁNC/BOOTS **COS**

**ALSZOM, ÉS SEM SZELLŐ, SEM EMBER NEM
SZAKÍJTJA FÉLBE AZT, AMIT NEM GONDOLOK.
UGYANÚGY ÁLMODOM, AHOGYAN ÉLEK.**

NO BREEZE, NO PERSON INTERRUPTS WHAT
I'M NOT THINKING. I'M DREAMING THE SAME
WAY THAT I'M ALIVE.

**MERT SEMMI SEM AZ, AMI:
AZ ÁLMOK MINDIG ÁLMOK. EZÉRT NEM
SZABAD SEMMIT SEM MEGÉRINTENI.**

BECAUSE NOTHING IS WHAT IT IS, BUT
DREAMS ARE ALWAYS DREAMS. THIS IS
WHY YOU MUSTN'T TOUCH ANYTHING.

GARBÓ/TURTLENECK **COS**
NADRÁG/TROUSERS **COS**
ZAKÓ/BLAZER **UNITED COLORS OF BENETTON**

ING/SHIRT **VERSACE VINTAGE**
SZOKNYA/SKIRT **COS**
KABÁT/COAT **COS**

**KOLOMPOK ÖBLÖS HANGJAKÉNT,
AMELY IDEHALLIK AZ ÚTKANYARON TÚLRÓL,
BÉKESÉGESEK A GONDOLATAIM.**

LIKE THE CLANKING OF COWBELLS
BEYOND THE BEND IN THE ROAD
MY THOUGHTS ARE HAPPY.

GARBÓ/TURTLENECK **COS**
OTTHONKA/ROBE **VINTAGE**

2020 FW

143 | FSM

TRIKÓ/TANK TOP **HUGO BOSS**
FARMERDZSEKI/JACKET **DIESEL**
KÖRDNADRÁG/TROUSERS **MARNI**

RÖVID TOP/CROP TOP **CK**
FARMER/JEANS **G-STAR**
KABÁT/COAT **COS**
NAPSZEMÜVEG/SUNGLASSES **CHLOE**

**AKKORA VAGYOK, AMEDDIG ELLÁTOK,
ÉS NEM AKKORA, AMEKKORÁRA NŐTTEM.**

I AM OF THE SIZE OF WHAT I SEE
AND NOT OF THE SIZE OF MY HEIGHT.

**KÖNNYŰ, KÖNNYŰ, NAGYON KÖNNYŰ,
KÖNNYED SZELLŐ LENGEDEZ,
TOVALIBBEN SÚLYTALAN.
ÉS ÉN NEM TUDOM, MIT GONDOLOK,
ÉS NEM IS AKAROM KITALÁLNI.**

LIGHTLY, LIGHTLY, VERY LIGHTLY
A VERY LIGHT WIND PASSES,
AND IT GOES AWAY JUST AS LIGHTLY.
AND I DON'T KNOW WHAT I'M THINKING,
NOR DO I WISH TO KNOW.

FARMERDZSEKI/JACKET **DIESEL**

RÖVID TOP/CROP TOP **CK**
KABÁT/COAT **COS**

BEAUTY, GOURMET, CULTURE AND SAVOIR-VIVRE

Hungarian-Viennese ÉS Bisztró, New York style ÉS Deli, avant-garde Japanese Nobu, creative cocktail specialist Blue Fox The Bar and The Living Room where guests can relax in style. These venues make up Kempinski Corvinus' culinary universe under one roof: Gastronomic Quarter Downtown Budapest

Erzsébet tér 7-8 | 1051 Budapest | kempinski.com/budapest

**GASTRONOMIC
QUARTER
DOWNTOWN
BUDAPEST**

CHRISAND FUR

Bunda • Fur • Pelz

www.chrisandfur.com | +3670 318 4324
open every day: 10am–20pm

„ A Multi Advisor Modell a privátbanki szolgáltatás új dimenziója.”

– Somlai László, Erste Private Banking vezető

fashion street *shopping list*

ARIOSO

1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 70 325 7422 | arioso.hu

BAMBA MARHA

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
+36 1 952 2323 | bambamarha.hu

BENETTON

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 70 477 9732 | benetton.com

BLUE FOX THE BAR

1051 Budapest, Erzsébet tér 7.
+36 1 429 4499 | bluefoxthebar.com

BOBBI BROWN

Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 1 211 1456 | bobbibrowncosmetics.com

CHRISAND FUR

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 70 318 4324 | chrisandfur.com

CIGAR TOWER

Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 266 0945 | cigartower.hu

COS

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 1 200 2978 | cosstores.com

EUROPCAR

1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 505 4400 | europcar.hu

ERSTE BANK

Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 298 0222 | erstebank.hu

ÉS BISZTRÓ

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 12.
+36 20 474 5000 | esbisztro.hu

HARMONT&BLAINE

Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 20 842 0040
harmontblaine.com

HUGO BOSS

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 992 5901 | roland.hu

INTIMISSIMI

Fashion Street,
1054 Budapest, Deák Ferenc utca 19.
+36 30 437 0060 | intimissimi.com

IPANEMA BRAZILIAN GRILL

Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 9–10.
+36 1 429 5500
www.ritzcarlton.com

JO MALONE

1052 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 1 398 8615 | jomalone.com

KFC

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc tér 3.
+36 70 682 1833 | kfc.hu

Várunk a Fashion Streeten! Find **KFC** at Fashion Street!

üzletlista

KUPOLA LOUNGE

Fashion Street,
1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 429 5500
www.ritzcarlton.com

LACOSTE

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 20 259 3809 | lacoste.com

LINDT

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 1 249 4934 | chocolate.lindt.com

LUSH

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 70 610 8679 | lush.hu

MARQUISE WATCHES & JEWELRY

1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 266 1298
www.marquisehungary.com

MASSIMO DUTTI

Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 501 2030 | massimodutti.com

NOBU

1051 Budapest, Erzsébet tér 7–8.
+36 1 429 4680 | noburestaurants.com

OFFICE SHOES

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 30 526 7458 | officeshoes.hu

OYSHO

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 17.
+36 1 580 2313 | oysho.com

PHILIPP PLEIN

Fashion Street,
1052 Budapest, Erzsébet tér 9–10.
+36 70 775 3467 | plein.com

PIZZAME

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák tér 3.
+36 1 266 0377
facebook.com/pizzamefashionstreet

STARBUCKS

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 23.
+36 70 682 1908 | starbucks.hu

THE BODY SHOP

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 21.
+36 30 144 2323 | thebodyshop.hu

TOMMY HILFIGER

Fashion Street,
1052 Budapest, Deák Ferenc utca 15.
+36 30 676 9458 | roland.hu

TWINSET

1051 Budapest, Erzsébet tér 9.
+36 70 365 6498 | twinsetbudapest.com

ZARA HOME

Fashion Street,
1052 Budapest, Bécsi utca 5.
+36 1 580 2356 | zarahome.com

MOVING FORWARD

T O M M Y

ARD TOGETHER

 HILFIGER

Pedaling furiously as

did find to

s PlaySta